இனி, எவ்வித சந்தர்ப்பங்களிலும் உள்ளதை உள்ளபடியே கூறுதல்தான் சத்தியவாசகம் என்று கருதல் கூடாது. ஏனெனில் சில சந்தர்ப்பங்களில், உள்ளதை உள்ளபடி கூறலே பொய்யினிடத்தைப்பெற்றுப் பாபமுமாகும் அத்தருணங்களில், வார்த்தையிலேயே பொய் மெய்யை நோக்காமல், இலக்ஷியத்தில் பொய் மெய்யை நோக்கித் தன் வார்த்தை தீங்குக்குக் காரணமாகாதபடி பேசுதலே வாய்மையெனப்படும். இதனை விளக்கவே நாயனார், "வாய்மையெனப்படுவதியாதெனில் யாதொன்றுந்தீமையிலாதசொலல்" என்றும, "பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மைபயக்குமெனின்" என்றுங் கூறினார்.

மேற்சொல்லியவிதமான சந்தர்ப்பங்களில், தமது வார்த்தைகள் தீங்கிற்குக்காரணமாகாதபடி மொழியாமல், உள்ளதை உள்ளபடி கூறுவோர் பாபத்திற்குள்ளாவரென்பதற்கு ஒரு பிராமணனது சரித்திரம் உண்டு. அதன்சாராம்சம் வருமாறு:—

ஒரு கிராமத்திலுள்ள சனங்களெல்லாரும், தமது ஊரை அன்றிரவு கள்ளர் கொள்ளையிடப் போகிறார்களென்று முன்னரேயறிந்து, தமது பொருள்களைச் சேகரித்துக்கொண்டுபோய் ஒரு மறைவிடத்தில் ஒளித்து வைத்துவிட்டுத் தாமும் மறைந்திருந்தார்கள். உண்மை பேசுவோனாகிய ஓர் ஏழைப்பிராமணன் மாத்திரம் தனக்குக் கள்ளராலென்ன நஷ்டம் வரப்போகிறதென்று கருதி, அவ்வூரைவிட்டகலாமல் ஓர் தெருத்திண்ணையிற் படுத்திருந்தனன். அன்றிரவு கள்ளர் அவ்வூரில் புகுந்து வீடுவீடாய்ச் சோதித்துப் பார்த்தபோது மனிதரையும் மற்றைய பொருள்களையுங் காணாமையால் அதிசயமுற்றனர். ஈற்றில் தெருத்திண்ணையில் படுத்துறங்கிக்கொண்டிருந்த பிராமணனை அவர்கள் கண்டதும், அவனையெழுப்பி அவ்வூரவர்களும் பொருள்களுமெங்கேயென்று அச்சுறுத்திக் கேட்டனர். பிராமணன் உண்மை பேசுவோனாகையால் செய்வதின்னதென்றுணராமல் திகைத்து மயங்கி, ஈற்றில் உள்ளதை உள்ளபடியே கூறிவிட்டான். உடனே, கள்ளர் அவ்விடஞ்சென்று, தாம் குறித்த

காரியங்களை அதிககஷ்டமின்றி முடித்துக்கொண்டு போயினர். இக்கேடுகளுக்கெல்லாம் அப்பிராமணனே காரணமானமையால் அவன் நரகத்திற்குள்ளாயினன்.

### 84. சத்துருபோறாமை தனக்கேதண்டனை.

ஒருபகைவன் ஒருவனது கல்வி செல்வம் கீர்த்தி முதலியவற்றைக்கண்டு சகியாமல் அழுக்காறுகொள்ளல் தனக்கே தண்டனை செய்தல்போலாகும். எவ்வாறெனில் பொறாமை ஒருவனது இருதயத்தில் வித்துப்போலிருந்து முளைத்துவேருங்கிளைகளும்விட்டு, பாபமென்னும் பலவிதகனிகளை யீனுகின்றது.

தன்னிலும் மேம்பட்டோரது சீர்சிறப்புக்களைக் கண்டு சகியாமல் மனம் எரிவோன், காலாந்தரத்தில் அன்னோரது பெருமைகளைக் கெடுத்தற்குச் சதிசூழ்வும் எண்ணங்கொண்டு தனது பொருள்களையும் அரியகாலத்தையும் துர்விநியோகஞ்செய்வான். வாழ்க்கைநடையில் தீவிரமாய் முன்செல்வோரைப் பார்த்துத்தான் அவ்வாறு அவர்களுடன் சமமாய்ச்செல்லல் அசாத்தியமென்று மனச்சோர்வடைந்து, அன்னோரை எவ்வகையினுங் கெடுப்பதே அவர்கள் தன்னிலும் மேம்படாதிருக்கும்வழியாகுமென்று கருதி, பாவமான சதிச்செயல்கள் புரிவான் பொறாமையாளன். இவ்வித செயல்களிலேயே அவன் தனதுகாலம் விவேகம் செல்வம் முதலியவற்றைச் செலுத்துவதனால், தான் வழக்கமாய்ச் செய்யும் முயற்சிகளையும் சிறிதுசிறிதாயிழந்து, மேன்மேலும் தானே கெடுவான். அவனது மனம் அசுத்தப்பட்டு மாசு அடைவதால் தெளிவான அறிவு தோன்றாது. ஆகவே, பாரமார்த்திகஞானத்திற்கும் அவனுக்கும் வெகுதூரமிருக்கும். இவ்வாறு பொறாமையாளன் இம்மை மறுமையிரண்டையுங் கெடுத்துக் கொள்வதால், தனக்குத்தானே தண்டனை விதிப்பவனாகின்றான். இக்காரணம்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனார் "அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான் பிறனாக்கம், பேணாதழுக்கறுப்பான்" என்றும், "அழுக்காறெனவொருபாவி திருச்செற்றுத் தீயுழியுய்த்துவிடும்" என்றுங் கூறினார். ஸ்ரீ தாயுமான

சுவாமிகளும் "அழுக்காற்றுனெஞ்சம் அழுங்கியபுன்மாக்கள், இழுக்காற்றலின்பலம் எய்தார்பராபரமே" என்றருளினர்.

## 85. சந்திரனைப்பார்த்துநாய் குலைத்தாலேதென்ன.

சிலவேளைகளில் நாய்கள் சந்திரனைப் பார்த்துக் குலைக்கும். அதனாலே சந்திரனுக்கு ஆவது ஒன்றுமில்லை. போவதுமொன்றுமில்லை.

அதுபோல, சிலமூடர் பெரியோரை இழித்துக் கூறிநிந்திப்பர். அதனால் பெரியோரது பெருமை சிறிதேனுங் குறைவு அடைதலில்லை. இக்கருத்துப்பற்றியே ஆன்றோரொருவர்,

நெறியாலுணராது நீர்மையுமின்றிச்
சிறியாரெளியராலென்று பெரியாரைத்
தங்கணேர்வைத்துத் தகவல்லகூறுதல்
திங்களைநாய்குரைத்தற்று. என்று கூறினர்.

## 86. சந்திரன் சண்டாளன்வீட்டிலும்பிரகாசிக்கிறன்.

சந்திரன் பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும் செல்வனென்றுந் தரித்திரனென்றும் பேதமின்றி யாவாது வீட்டிலும் தனது தண்ணொளியை எறிக்கின்றான்.

இவ்விதமே, கடவுளது கருணையும் பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும் பேதமின்றி, யாவர்க்கும் பொது உரிமையானதே. அவர் தமது கருணைச்சுடரை எங்கும் பாப்பியிருக்கின்றார். ஒவ்வொருவரது வீட்டுமுற்றத்தின் விசாலத்திற்குத் தக்கதாகவே வெண்ணிலாச்சென்று பரவுதல்போல, கடவுளின் கருணைச்சுடரும் அவரவரின் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகவே சென்று பரம்பும்.

ஒருவன் கடவுளில் அன்புகொண்டு, லௌகிகபோக இச்சைகளை மனதார வெறுத்து இருதயத்தினின்று தூரத்தி அவ்விருதயத்தை எவ்வளவுக்கு வெறுமையாக்குகின்றானோ, அவ்வளவுக்கு அவ்விருதயமாகிய பையில் கடவுளின் கருணையாகிய

செல்வம் வந்து நிரம்புகின்றது. ஆகவே, சிலருக்குக் கூடியும், பலருக்குக் குறைந்தும், கடவுளின் கருணையிருப்பதாயின், அதற்குக்காரணம் அவரவரேயன்றிக் கடவுள் அல்லர். இக்கருத்துப்பற்றியே ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் "தாமேதமக்குச் சுற்றமுந்தாமேதமக்கு விதிவகையும்......" என்றும், ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் "தண்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு தண்முகைதனக்குமுண்டோ..." என்றுங் கூறியருளினார்கள்.

## 87. சந்நியாசிகோவணத்துக்குஇச்சித்து சமுசாரம்மேலிட்டதுபோல.

இது ஒரு சரித்திரத்தைப்பற்றிய பழமொழி. அதன் சாராம்சம் வருமாறு:—ஒரு சந்நியாசி தனது கோவணத்தைத்தோய்த்துக் காயவைக்க, எலிகள் எப்போதும் அதைக் கடித்துப் பழுதுசெயவது வழக்கம். இதனால் சந்நியாசிக்குக் கோவணப்பஞ்சமுண்டாகவே, இதற்கு நிவிர்த்தியென்னவென்றாராய்ந்து, ஈற்றில் ஒரு பூனையை வளர்ப்பதே சரி என்று தீர்மானித்து அவ்வாறே ஒரு பூனையையுந் தேடிக்கொண்டார். ஆனால், சந்நியாசி யோகத்திலிருந்துவிட்டால் பூனையை வளர்ப்பவர் யார்? இப்பிரசினமுண்டாகவே, ஓர் வேலைக்காரனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதி, அவ்விதமே ஒருவனை நியமித்துங்கொண்டார். சிலகாலஞ்சென்றபின், வேலைக்காரனும் முறுக்கேறப்பெற்றமையால், தனக்கு ஒருபெண்ணை விவாகஞ் செய்துதரல்வேண்டுமென்று சந்நியாசியை வேண்டிக்கொண்டான். சந்நியாசியும் வேறென்செய்வார்? அவ்விதமே அவனுக்கு ஒருத்தியை விவாகஞ் செய்வித்தார். வேலைக்காரன் சிலவருஷங்கள் சென்றபின் பிள்ளைகளும் பெற்றுப் பெரிய குடும்பஸ்தனாகி, சந்நியாசிக்கே பெரிய பாரமாய்விட்டான். அப்போதுதான் ஒருநாள் சந்நியாசி "நான்யார்? நானிருந்த ஆச்சிரமமென்ன? இப்போது நானிருக்கும் நிலையென்ன?" என்று ஞானம் உதிக்கப்பெற்றவராகி, "இச்சோலிகளெல்லாம் கோவணத்திற்கு இச்சித்துத்தானே விளைந்தன" என்று கருதிப் பின்னொருகால் முற்றத்துறந்தனர்.

இவ்விதம், சிலர் அற்பகாரியங்களைப் பெரிதெனப் பேணிக்கொள்ளவிரும்பிப் பெரியகாரியங்களில் தலையிட்டு, அதனால் முன்னிலும் அதிக கஷ்ட நஷ்டம் அடைவர்.

## 88. சாமிவரங்கொடுத்தாலும் பூசாரிஇடங்கொடுக்கமாட்டான்.

தெய்வத்தினிடத்தில் ஒரு வரத்தை வேண்டுவோனுக்குத் தெய்வம் அவ்வரத்தை ஈந்தாலும், பிரத்தியுபகாரத்தை நாடும் பூசாரி இடங்கொடுக்கமாட்டான்.

அதுபோல, அரசர் மேலுத்தியோகத்தர் எசமானர் முதலியோரிடத்தில் ஒருவேண்டுகோளை விரும்பிக் கேட்டவனுக்கு அவர்கள் உத்தரவு ஈந்தாலும் அவர்களின் கீழிருந்து அவ்வுத்தரவை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பார் கொடுங்கோன்மைசெய்து காரியக்கெடுதி விளைக்கின்றார்கள்.

## 89. சாராயத்தைத்தினங்குடித்தால் காராளனுங்கடைமகனவான்.

ஒருவன் எப்படிப்பட்ட கனதனவானயிருப்பினும், அவன் வெறிப்பதார்த்தங்களை அருந்துவானயின், படிப்படியாய் மனிதரில் கழிகடையனய் விடுவான்.

வெறிப்பதார்த்தங்களையருந்தித் தமது மதியைக் கெடுப்போர் எவ்வித பாவங்களையுஞ் செய்வர். எவ்வித கொடுமைகளையும் புரிவர். வெறிப்பதார்த்தங்களுக்காகவே தமது பொருள்களெல்லாவற்றையுஞ் செலவிட்டு, ஈற்றில் வறுமையுமெய்தும்போது, தமது மனைவி மக்களாதியோரின் நகை யுடை முதலியவற்றையும் விற்பர். தமது மனைவி மக்கள் பிதா மாதா முதலியோர் வயிற்றுக்கின்றித் திண்டாடும் பரிதாபமான நிலைமையைக்கண்டும் மனஞ் சிறிதும் இரங்கார். இவ்வாறு குடிவெறிகாரர் எப்போதும் சீவகாருண்ணியமில்லாதவராகவே யிருப்பர். ஆதலால் வெறிப்பதார்த்தங்களை அருந்துதல் மகா பாவமாகும்

குடிகாரர் பெரும்பாலும் ஆரம்பத்தில் வெறிப்பானீயங்களை அருந்தத் தொடங்கும்போது "இன்றுமாத்திரங் குடித்துவிட்டு இனிக்குடிப்பதில்லை" என்று மெலிந்த தீர்மானஞ் செய்துகொண்டு குடிப்பதே வழக்கம். அல்லது "எல்லாருங் குடிக்கின்றார்களே, நானுங் கொஞ்சமாய்க் குடித்துப் பார்க்கலாம்" என்று கருதிக்கொண்டு குடிப்பார்கள். பின்பு "அன்று நான் குடித்தபோது மதிமயங்கவில்லையே, இன்றுங் கொஞ்சமாய்க் குடிப்பதில் குற்றமில்லை" என்றெண்ணி, முன்னினுங்கொஞ்சம் அதிகமாகக் குடிப்பார்கள். இவ்வாறே படிப்படியாய், காற்குடியர் அரைக்குடியர் முக்காற்குடியராகி, ஈற்றில் முழுக்குடியராகிவிடுவார்கள். ஆதலால், வெறிப்பதார்த்தங்களை யருந்துதலில் மனஞ்செல்லாமல் ஆரம்பத்திலேயே அதனையடக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும்.

## 90. சீப்புஎடுத்துஒளித்தால்கலியாணம்நிற்குமா.

ஒருபெண்ணுக்கு நிகழவிருக்குங் கலியாணத்தைத் தடுக்க விரும்பிய ஒருவன், அப்பெண் தலைசீவுகின்ற சீப்பை எடுத்து ஒளிப்பதனாலே, அக்கலியாணந் தடைப்படாது.

இவ்விதமே, தப்பாமல் நிறைவேறித் தீரும் விஷயங்களை அறிவீனர் தமது குயுக்திகளாலுங் குமார்க்கங்களாலுந் தடுக்கமுயலுதலும், ஈசுவரசங்கற்பத்தின்பாற்பட்டுக் காலகதிக்கியைய நடந்தேறுங் காரியங்களை, அரசியல் ஆசாரவியல்களில் தலையிடுவோர்சிலர் அறிவீனத்தினால் தடுத்தும் எதிர்த்தும் வேலைசெய்தலும், இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாகும்.

## 91. சுகத்திற்குப்பின்துக்கம் துக்கத்திற்குப்பின்சுகம்.

இன்பமுந் துன்பமும் நிலைத்துநிற்காவென்பது இதன் தாற்பரியம். சச்சிதானந்தந்தவிர மற்றைய இன்பங்களெல்லாம் நிலையற்றனவாகும். லௌகிக இன்பங்கள் தமக்குரிய காலவெல்லைகள் கடந்தபின் துக்கத்தை விளைப்பனவே. இன்பத்தை அ

நுபவிக்கும்போதுகூட, சற்றுக் காலநீடிப்பாய்த் தோன்றின், அவ்வின்பமே தெவிட்டி அதிருப்தியைத் தருகின்றது. எனவே, உடலும் நிழலும்போல இன்பத்தின் முடிவில் துன்பமுந் தொட்டுக்கொண்டிருக்கின்றதென்பது புலப்படுகின்றது.

இன்பதுன்பங்களை முன்னும் பின்னும் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஊஞ்சலுக்கு ஒப்பிடலாம். ஊஞ்சல் முன்னேகுவதற்குத்தக்கபடி பின்னுக்குஞ் செல்லும். அதுபோல இன்பத்தின் முடிவில் துன்பமும், துன்பத்தில் முடிவில் இன்பமும் வந்தே தீரும்.

மாயையாலாகிய தனுகரணங்களால் அநுபவிக்கப்படும் இன்பமானது விபரீதமாயுணருந் துன்பமேயாமென் றுணர்ந்து உபசாந்தியை நாடிப் பிரமசாக்ஷாத்காரம் அடைந்தபின்னரே, ஊஞ்சல்போன்ற லௌகிக இன்பதுன்பங்கள் தொலையும்.

92. சுடலைஞானம்திரும்பிவருமட்டும்.

ஒருவன் இறந்தால், அச் சாவீட்டிற்குச் செல்வோர் தேக அநித்தியத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்து ஒருவித ஞானமுதிக்கப்பெறுவது சகசம். ஆனால் அவ்வுணர்ச்சி நீடித்து நிற்பதில்லை. ஆதலால் "சுடலைஞானம் திரும்பிவருமட்டும்" என்று வழங்கலாயிற்று. இச்சுடலைஞானம் பெரும்பாலார்க்கு நீடித்து நில்லாவிடினும், அவரவரின் பக்குவத்திற்கியைய அறிவைக் கிளரப்பண்ணி ஆத்மலாபத்தை விளைக்கும்.

மனிதப்பட்சிகள் வாழ்க்கையாகிய மரத்தில் இன்பமாகிய கனிகளையுந் துன்பமாகிய கனிகளையும் இடைக்கிடை புசிக்கின்றன. அப்போது, துன்பமாகிய கனிகளே மனிதனை மேல்நோக்கச்செய்கின்றன. அடிக்கடி துன்பமாகிய கனிகளைப் புசிப்பவன் இத்துன்பங்களுக்குக் காரணமென்ன, நிவிர்த்தியென்ன? என்று ஆராயத் தொடங்கி, அறிவு முதிரப்பெற்று ஞானமெய்துவான். ஆதலின், சீவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு மனம் நெக்குருகாமலிருப்பதிலும், சுடலைஞானமேனும் ஒருவனுக்கு உதித்தல் நன்றே.

சிலருக்குச் சடலைஞானந்தானும் உதிப்பதில்லை. சிறிதாகி லும் சடலைஞானமேனு முதிக்கப்பெறாதவர், மோக்ஷசோபான ங்களின் அடிப்படியிலிருப்பவரேயாவர். இவ்வுலக துன்பங்க ளில் மிக அற்ப துன்பத்தையும் பெரிதெனக் கண்டு "அந்தோ! இவ்வுலகங் கொடுந் துன்பமாயும் அஞ்ஞானந்தகாரமாயுமிருக் கின்றதே! இதினின்று சீவர்கள் கடைத்தேறவேண்டுமே!" என் று இரங்கி மேல்நோக்குஞ் சுபாவமுடையோர் கடவுளின் கரு ணைக்கு மிக அணித்தாயுள்ளவராவர்.

நிதர்சனமாக: கௌதமபுத்தர் ஒரு பிணியாளனையும் ஒரு கிழவனையும் ஒரு பிரேதத்தையுங் கண்டவுடனே பரிதாபமுற் று எண்ணுதவெண்ணமெல்லாமெண்ணி ஞானவுணர்ச்சியெய்த ப்பெற்றனர். முன்னர் சித்தார்த்தர் என்னும் பெயரால் விளங் கிய அப்புத்தர் சகல இராசபோகங்களுடனும் ஓர்வித குறைவு மின்றி வாழ்ந்தவர். ஆயினும், அவர் அதிதீவிரபரிபக்குவமுற்று இருந்தமையால், பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளைப்பற்றிய அறிவு விளக்கந் தோன்றியவுடன் ஞானவுணர்ச்சிபெற்றுத் துறவறம் பூண்டனர். அவர் கண்ட காட்சியினும் பார்க்க, பன்மடங்கு பரிதாபகரமான காட்சிகளை அநேகாநேக மனிதர் தினமுங் கா ண்கின்றார்கள். ஆயினும் அவர்களெல்லோருக்கும் ஞானவுண ர்ச்சி தோன்றுவதில்லை. இதற்குக் காரணம் அன்னோர துமனம் அத்துணைப் பக்குவமெய்தியிராமையேயாம்.

மேற்சொல்லியவற்றால் ஒருவன் சீவர்கள் அநுபவிக்குந் துன்பங்களைக்கண்டு தன்மனம் எங்ஙனமடைகின்றதென்பதை அறிவதுண்டெனின், அவனது மனோபக்குவத்தையும் அறிதல் கூடுமென்பது புலப்படுகின்றது.

## 93. சுருதிசுவாநுபவம் இரண்டுமொத்தால்முத்தி.

சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டவைகள், தனது சொந்த அநு பவத்துடன் ஒத்துத் தோன்றினால் முத்தி சித்திக்கும் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

சாஸ்திரங்களை அறிந்ததனலாயபயன் உடனே தானேயுண்டாகிவிடுதலில்லை. எப்போதும் அறிவுமுந்தியும், அவ்வறிவின்பயனை கற்றபடிநிற்குஞ் செயல்கள் பிந்தியுமேநிகழும்.

ஒருவன் மானுமிசாஸ்திரத்தைக் கற்று இன்னதுறைமுகத்திற்கு இன்னவிதமாய்ப் போகவேண்டுமென்று அறிந்தவுடனே அங்கு சென்றுவிடமாட்டான். அதுபோல அறிவைப்பெற்றவன் அவ்வறிவைப்பெற்ற அக்கணமே அவ்வறிவின்படி நிற்றல் எல்லாவிஷயங்களிலும் சாத்தியம் அன்று. அவ்வறிவும் அவனுக்கு அநுபவபாவமாய்ச்சென்று உறைத்தபின்பே கற்றபடி நிற்கவும் இயன்றவனுவான். ஆதலால் ஒருவன் கல்விகளைக்கற்று அறிவைத் தேடுதல் ஒருகாலத்தும் வீணுகாது.

எவ்விதத்தினும் பாரமார்த்திகவிஷயங்களில் அறிவைத்தேடியவன், அவைகளை விரைந்து அநுபவத்திற்குங் கொண்டுவந்து முத்திபெய்துவான். ஆதலால், சுருதியினுல் வாய்த்த அறிவு சுவாநுபவத்துடன் ஒத்துத் தோன்றவே முத்தியுஞ் சித்திக்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

## 94. செங்கோல்கோணிஞல் எங்குங்கோணும்.

ஒரு இராசன் தனது அரசியலை முறைதவறி நடாத்துவானுயின், அதனுல் விளையுந் தீமைகள் எங்கும் பற்றிக்கொள்ளும் என்பது இதன் தாற்பரியம். "அரசனெவ்வழி குடிகளவ்வழி" நிற்றலால், அரசனின்கீழுள்ள மந்திரிமார் உத்தியோகத்தர் முதலியோரும் அரசனது தயவைப் பெறவிரும்பி அவனது மனோபாவத்திற்கியையவே பெரும்பாலும் ஆளுகையை நடாத்துவார்கள். ஆகவே, அரசன்கோண, அவனுல் மந்திரிமார்கோண, அவரால் உத்தியோகத்தர்கோண, ஈற்றில் இராசாங்கம் எல்லாமே கோணிவிடும்.

அவ்வாறு கோணலுற்று முறைதவறி நடாத்தப்படும் இராச்சியத்தில் பிரசைகளின் இராசாங்க சமயாசாரசுதந்தரங்களும் மற்றைய க்ஷேமங்களும் பங்கமெய்தும். எனவே, லௌகி

கபாரமார்த்திக விஷயங்களெல்லாவற்றிலும் கோணலுண்டாகித் தீமைகள் விளையும். இக்கருத்துப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனார் "துளியின்மைஞாலத்திற்கெற்றற்றேவேந்த, னளியின்மை வாழுமுயிர்க்கு" என்றும் "அந்தணர் நூற்கும்அறத்திற்குமாதியாய், நின்றதுமன்னவன்கோல்" என்றும் கூறினார்.

95. சோறுஞ்சீலையுங்கேளாமலிருந்தால் சோந்தப்பிள்ளையைப்போலவளர்த்துக்கோள்கிறேன்.

யாவருக்கும் இன்றியமையாமல் வேண்டப்படுவன சோறுஞ்சீலையுமேயாம். ஒருவன், தனக்கு ஏவலாளாக அல்லது தருமத்திற்காக ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கச் சம்மதிக்குமிடத்து அப்பிள்ளை சோறுஞ் சீலையுங்கேளாமலிருந்தால் சொந்தப்பிள்ளையைப்போல வளர்த்துக்கொள்கிறேன் என்று கூறல் நகைப்பிற்கிடமான அவதந்தரப் பாசாங்காகும்.

அதுபோல, சில எசமானர்களும் அதிகாரிகளும் தமக்குக் கீழ்த்தரமாயுள்ளோருக்கு உசிதமான நன்மைகளையும் சுதந்தரங்களையும் விட்டுக்கொடாயல், தன்னயநோக்கங்காரணமாக அன்னோரிடத்தில் போலியன்பும் போலியநுதாபமுங் காட்டிவஞ்சிப்பர்.

96. ஞானமுங்கல்வியும் நாழியரிசியிலே.

உலகத்தில் பிறந்தவர்க்குப் பசிப்பிணியே முதற்பிணியாயிருக்கின்றது. சொற்பமேனும் அன்னம்புசித்து அப்பசியைத் தீர்த்தாற்றான், ஞானத்திலும் மனஞ்செல்லும். தானந்தவங்கல்வி தாளாண்மைஞான மாதியனவெல்லாம், பசிவந்திடில் பறந்துபோம். ஞானிகளுக்குமே இவ்வாறாயின், உலகத்தவர்க்குப் பசிப்பிணியுண்டாயின் அதிக கேடுகள் விளையும்.

ஆதலால், பொருளாதாரங் குன்றிய தேசத்தினர் லௌகிகக்ஷேமங்களை இழத்தல்போலவே பாரமார்த்திக க்ஷேமங்களையும் சிறிதுசிறிதாயிழப்பர் என்று புலப்படுகின்றது. எனவே கிருஷிகம் கைத்தொழில் வியாபாரம் முதலியவற்றிலும் அன்னியரின் ஆதிக்கம் போட்டிகளுக்குட்பட்டிருப்போர் காலாந்தரத்

தில் பாரமார்த்திக விஷயங்களிலும் இழிந்தொழிவரென்பது திண்ணம். இதுபற்றியே,

"மானங்குலங்கல்விவண் மையறிவுடைமை
தானந்தவமுயற்சிதாளாண்மை—தேனிற்
கசிவந்தசொல்லியர்மேற்காமுறுதல்பத்தும்
பசிவந்திடப்பறந்துபோம்" என்னும் பாடலெழுந்தது.

## 97. தட்டிப்பேசஆளில்லாவிட்டால் தம்பிசண்டப்பிரசண்டன்.

சிலர், தாம் சொல்பவைகளை மறுத்துப் பேசத்தக்க வாசாலகாரன் அறிவாளிகள் தம்சமுகத்தில் இலரெனக் காண்பாராயின் அவர்கள் தம்கொள்கைகளைச் சண்டப்பிரசண்டமாய் முழங்கிப் பேசுவார்கள்.

இவ்வாறு பேசுவோன் தான் அறிவிலனாயிருப்பினும் தனது குதர்க்கங்களினாலும் வாயாடித்தனத்தாலும் பாமரரை ஏமாற்றுவான்.

## 98. தணிந்தவில்லுத்தான்தைக்கும்.

ஒருவில்லு எவ்வளவுக்கு வளைகின்றதோ அவ்வளவுக்குத் தன் அம்பை வேகமாய்ச் செலுத்தித் தீங்குவிளைக்கின்றது.

அதுபோல, தாழ்மையாயும் அடக்கமாயுமிருந்து அற்றம் பார்த்துக் காரியம் நடாத்துவோர் காரியசித்தியையும் வெற்றியையும் அடைவர். பகிரங்கத்தில் வீரம்பேசிக் கொக்கரித்துத் திரிவோர் காரியத்திற்கு உதவார். இக்கருத்துப்பற்றியே

"வில்லதுவளைந்ததென்றும்வேழமதுறங்கிற்றென்றும்
வல்லியம்பதுங்கிற்றென்றும்வளர்கடாப்பிந்திற்றென்றும்
புல்லர்தஞ்செய்கைக்கஞ்கிப்பேர்றுத்தனர்பெரியோரென்றும்
நல்லதென்றிருக்கவேண்டாநஞ்செனக்கருதலாமே."
என்றபாடலெழுந்தது.

## 99. தருமமேஜெயம்.

இப்பிரபஞ்சத்தில் தருமத்திற்கும் அதருமத்திற்கும் என்றும் முடிவெய்தாத போர் விளைந்துகொண்டேயிருக்கின்றது. சிலகாலங்களில் அதருமமேஜெயங்கொள்வது போலவுந்தோன்றும். ஆனால், ஈற்றில் தருமமே ஜெயங்கொள்ளுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஈண்டு தருமமென்றது தருமநெறிநிற்போரையும் அதருமமென்றது தீயநெறி நிற்போரையுங் கருதும்.

தருமநெறிநிற்போர் பெரும்பாலும் துன்பமும் அபஜெயமுமுறவும் அதருமநெறிநிற்போர் இன்பமும் ஜெயமுமுறவுஞ் சிலபோது காணப்படுதலால், "தருமமேஜெயம்" என்று எவ்வாறு கூறலாமென ஆசங்கை நிகழ்த்தலாம். ஆனால், தருமம் புரிவோர்க்கு உடனுக்குடனே இன்பமுஞ் ஜெயமுமுண்டாகுமென்று கருத்தன்று. தருமம் நீடியகாலங் கழிந்தபின்னருந் தன் பலனைத் தரும். சிலவிஷயங்களில் மறுஜனனங்களிலேயே தனது பலனை யளித்தலுங் கூடும்.

தருமம் ஜெயந்தருவதாயின், உடனே அப்பிறவியிலேயே தரல்வேண்டுமன்றோ எனவும் ஆசங்கை நிகழ்த்தலாம். இவ்வினாவுக்கு தீமைகள் ஏன் இவ்வுலகில் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்னும் பிரசினத்தின் சிக்கறுத்தால் விடையுந் தானே கிடைக்கும். உலகத்தவரிடத்தில் அறியாமையால் நிகழுங் குற்றங்களையுந் தீவினைகளையுங்கூட, ஈசுவரன் தனது உபகரணங்களாயமைத்துக்கொண்டு தனது தருமமான சங்கற்பங்களை நிறைவேற்றியருளுகின்றாரென்றும் உண்மையை யுணர்வோர் மேற்படி பிரசினத்தின் சிக்கையும் நீக்க இயன்றவராவர். தீமைகள் எவ்விதமுண்டாயின என்னுங் கேள்வி ஈண்டுப்பொருந்தாது. ஈசுவரனது திரோதான சத்தியின் இயக்கங்களையே நாம் தீமைகளென்று கூறுகின்றோம். ஞானிகள் அத்தீமைகளின் சூக்கும நோக்கங்களையுணர்ந்தமையாலேயே ஈசுவரனை "குற்றநீ குணங்கணீ" என்றும் "தீமைநன்மைமுழுதும்நீ" என்றும் "இன்பமுந்துன்டமுமில்லானேயுள்ளானே" என்றும், "ஆடல்கண்டவனும்நீ ஆடுகின்றவனும்நீ அருளும்நீ மருளும்நீ" என்றும் இன்னும் பலவாறுகப் பாடினார்கள்.

தீயோரால்விளையுந் தீமைகளும் அக்கணத்திலேயோ அல்லது பிற்காலத்திலேயோ நல்லோர்க்கு நன்மையாய்முடிதலையும் அத்தீமைகள் நல்லோரது உள்ளத்தில் புத்திபூர்வமாகவோ அல்லது அபுத்திபூர்வமாகவோ அறிவை விகாசமுறச்செய்து ஆத்மாவை உத்தாரணஞ்செய்தற்குக் காரணமாதலையும் அறிஞரே அநுபவத்தில் உணர்வர்.

மேற்சொல்லியவற்றால், தீயோரது தீங்குகளையும் நல்லோர் தமது ஈடேற்றத்திற்குரிய சாதனங்களாயமைத்துக்கொள்ளலாமென்று பெறப்படுகின்றது. தீயோரது தீங்குகள் நல்லோரது ஈடேற்றத்துக்குக் காரணமாகுமாயின், தீயோர்க்குப் பாபம்விளைதல் தக்கதன்றேயெனின், அற்றன்று. தீவினை விதைத்தவன் தீயகனிகளையே பெறல்வேண்டும். இரண்டாமவன் அத்தீவினையைத் தனக்கு ஞானசாதனமாக்கிக்கொள்வானாயின், அஃது அவனதேயாம். மனிதன் தான்செய்த வினைக்கு நேரேயுரிய பலனைப் பெறுதற்குப் பாத்திரனேயன்றி, பிறரிடத்தில் அவ்வினையின் கடைசிமுடிவு எவ்வாறாயிற்று என்று வினவுதற்கு அருகனல்லன். மனிதன் நினைத்தபடியாகின்றான் ஆதலின் அவனது மனச்சுத்தம் கபடம் முதலியவற்றிற்கியையவே, அவன் தனது வினையின் பயனை நேரே பெறுவான்.

தீவினைசெய்வோர் தற்காலத்திலெய்திய இன்பமுஞ் ஜெயமும், அவர்கள் முன்னீட்டிய நல்வினைகளின் விளைவுகளெனவும் நல்வினைசெய்வோர் தற்காலத்திலெய்திய துன்பமும் அபஜெயமும் முன்னீட்டிய வினைகளின் பிராரத்தபலன்களெனவும் நாம் உணர்தல்வேண்டும். அன்றியும், தெய்வமுண்டென்று நம்பித் தருமநெறி நிற்போருக்கு, அன்னோரது பூர்வதீவினைகள் முற்றி அதிக தீங்குகளுண்டாகாவண்ணம், ஈசுவரனும் அவர்களை ஆரம்பத்திலேயே துன்பத்திற்குள்ளாக்கிப் பின்னர் புனிதராக்கியருளுகின்றார். அதருமநெறி நிற்போர் தாம்செய்ததீவினைகளின் பலனை நெடுங்காலஞ்சென்று முற்றியபின்னர் வட்டியுடன் அநுபவிப்பர். இக்கருத்துப்பற்றியே

"தெய்வமுளதென்பார்தீயசெயப்புகின்
தெய்வமேகண்ணின்றுநின்றொறுக்கும்—தெய்வம்

இலதென்பார்க்கில்லைத்தமின்புதல்வர்க்கன்றே
பலகாலுஞ்சொல்வார்பயன்"
என்ற பாடலும் எழுந்தது.

மேற்கூறிவிளக்கியவற்றால் நல்வினைசெய்தவன் நன்மையையும் தீவினைசெய்தவன் தீமையையும் அடைவார்களென்பதும் "தருமமேஜெயம்" பெறுமென்பதும் பெறப்பட்டன.

## 100. தலையிடியுஞ்சங்கடமும் தனக்குவந்தால்தான்தெரியும்.

தலையிடியின்வருத்தமும், வாழ்க்கையிலுண்டாகுஞ் சங்கடங்களும் தனக்கு வந்தாற்றான் தெரியும்.

வருந்துவோர்க்குத் தேறுதல் கூறுமவர் இது ஓர் துன்பமா என்று இலகுவாய்க் கூறலாம். ஆனல், தமக்கு அவ்விததுன்பம் நேரிடினன்றோ அவர்கள் அத்துன்பத்தின் கொடுமையை அறிவார்கள்? வாழ்க்கைநடையில் பற்பலவிதமான துன்பங்கள் நேரிடல்கூடும். அவ்வவ்விதத் துன்பங்களை முன்னர் அநுபவித்தவர்களே, அத்துன்பங்கள் இத்தன்மையன என்று சரியாயறிய இயன்றவராவர்.

## 101. தவளைதாமரைக்குச்சமீபமாகஇருந்தும் அதன்தேனைஉண்ணது.

தாமரைக்குச் சமீபமாக இருக்குந்தவளை அதிலுள்ள தேனை உண்பதில்லை. தூரத்திலுள்ள வண்டுகள் வந்து அத்தேனை உண்ணும். அதுபோல, அறிவீனர் சமீபத்திலுள்ள அருமையான பொருள்களையும் அவற்றின் உபயோகத்தையும் அறியாமல் வீண்போகவிடுகின்றனர்.

இந்தியா இலங்கை முதலிய கீழைத்தேசங்களில் தங்கம் வெள்ளி இரும்பு நிலக்கரி தாவரவஸ்துக்கள் முதலியனஏராளமாய்க் கிடக்கின்றன. அவைகளில், சிலவற்றின்உபயோகத்தை அறியாமையாலும், பலவற்றைச் சுலபமாய்த் தேடி லாபம்பெறும்வகை தெரியாமையாலும், சுவதேசிகள் வாளா ஏமாந்திரு

க்க, அன்னியநாட்டினர் "தூங்குவோன்தொடையில் திரித்தமட்டும்லாபம்" என்று, அப்பொருள்களை நாடித் தேடித் தத்தம் தேசங்களுக்குக் கப்பல்கப்பலாய் அனுப்புகின்றனர். அவர்கள் அங்கு அனுப்பிய இயற்கைப்பொருள்களைத் தமது வித்தையின் சாதுரியத்தினல் மனிதருக்கு உபயோகமான பலவித கைத்தொழிற்பொருள்களாக மாற்றித் தமது தேவைகளுக்கும் எடுத்துக்கொண்டு, எஞ்சிய சாமான்களை, மறுபடியும் கப்பற்கூலி தரகுகூலி சுங்கவரி லாபம் முதலியனவுஞ் சேர்த்து இத்தேசத்தினர்க்கே விற்றுப் பெரும் ஊதியம் பெறுகின்றனர். இவ்விஷயத்தில் சுவதேசிகள் தவளைக்கும் அன்னியநாட்டினர் வண்டிற்கும் ஒப்பாகின்றனர்.

## 102. தவிட்டுக்குவந்தகைதான்தனத்துக்கும்வரும்.

எத்துணைச் சிறியபொருளாயிருப்பினும், அதனை இது அற்பபொருள்தானே என்றெண்ணிக் களவாய்க் கவர்வோன், காலாந்தரத்தில் பெரிய களவுகளுஞ் செய்தற்குத் துணிவான் என்பது இப்பழமொழியின் தாற்பரியம்

## 103. தனக்குக்கண்டு தானம்வழங்கு.

பிறர்க்குத் தருமமாய் அல்லது உபகாரமாய், ஒருவன் தனதுபொருளைக் கொடுக்கும்போது, தனக்கும் தன்னை நம்பியிருப்போராகிய மனைவிமக்களாதியோர்க்கும் ஊண் உடை முதலியவற்றிற்குப் போதிய செல்வத்தைச்சேமித்துக்கொண்டே, தானம்வழங்கல் வேண்டுமென்பதை இப்பழமொழி யுணர்த்துகின்றது.

## 104. தன்னைஅறிந்தவன் தலைவனைஅறிவான்.

ஒருவன் தன்னை அறிவானாயின், தனது தலைவனாகிய கடவுளையும் அறிவான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

முத்தியை நாடுவோர் பதியையுணரல் வேண்டுமென்று கூறப்படினும், தன்னையும் தனக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தையும் அறிதலாலேயே பதியை அறிதலுஞ் சித்திக்கின்

இலதென்பார்க்கில்லைத்தமின்புதல்வர்க்கன்றே
பலகாலுஞ்சொல்வார்பயன்"
என்ற பாடலும் எழுந்தது.

மேற்கூறிவிளக்கியவற்றால் நல்வினைசெய்தவன் நன்மையையும் தீவினைசெய்தவன் தீமையையும் அடைவார்களென்பதும் "தருமமேஜெயம்" பெறுமென்பதும் பெறப்பட்டன.

## 100. தலையிடியும்சங்கடமும் தனக்குவந்தால்தான்தெரியும்.

தலையிடியின்வருத்தமும், வாழ்க்கையிலுண்டாகுஞ் சங்கடங்களும் தனக்கு வந்தாற்றான் தெரியும்.

வருந்துவோர்க்குத் தேறுதல் கூறுவோர் இது ஓர் துன்பமா என்று இலகுவாய்க் கூறலாம். ஆனால், தமக்கு அவ்விததுன்பம் நேரிடினன்றோ அவர்கள் அத்துன்பத்தின் கொடுமையை அறிவார்கள்? வாழ்க்கைநடையில் பற்பலவிதமான துன்பங்கள் நேரிடல்கூடும். அவ்வவ்விதத் துன்பங்களை முன்னர் அநுபவித்தவர்களே, அத்துன்பங்கள் இத்தன்மையன என்று சரியாயறிய இயன்றவராவர்.

## 101. தவளைதாமரைக்குச்சமீபமாகஇருந்தும் அதன்தேனைஉண்ணாது.

தாமரைக்குச் சமீபமாக இருக்குந்தவளை அதிலுள்ள தேனை உண்பதில்லை. தூரத்திலுள்ள வண்டுகள் வந்து அத்தேனை உண்ணும். அதுபோல, அறிவீனர் சமீபத்திலுள்ள அருமையான பொருள்களையும் அவற்றின் உபயோகத்தையும் அறியாமல் வீண்போகவிடுகின்றனர்.

இந்தியா இலங்கை முதலிய கீழைத்தேசங்களில் தங்கம் வெள்ளி இரும்பு நிலக்கரி தாவரவஸ்துக்கள் முதலியனஏராளமாய்க் கிடக்கின்றன. அவைகளில், சிலவற்றின்உபயோகத்தை அறியாமையாலும், பலவற்றைச் சுலபமாய்த் தேடி ஊதியம்பெறும்வகை தெரியாமையாலும், சுவதேசிகள் வாளா ஏமாந்திரு

க்க, அன்னியநாட்டினர் "தூங்குவோன்தொடையில் திரித்தமட்டும்லாபம்" என்று, அப்பொருள்களை நாடித் தேடித் தத்தம் தேசங்களுக்குக் கப்பல்கப்பலாய் அனுப்புகின்றனர். அவர்கள் அங்கு அனுப்பிய இயற்கைப்பொருள்களைத் தமது வித்தையின் சாதுரியத்தினால் மனிதருக்கு உபயோகமான பலவித கைத்தொழிற்பொருள்களாக மாற்றித் தமது தேவைகளுக்கும் எடுத்துக்கொண்டு, எஞ்சிய சாமான்களை, மறுபடியும் கப்பற்கூலி தாருகூலி சுங்கவரி லாபம் முதலியனவுஞ் சேர்த்து இத்தேசத்தினர்க்கே விற்றுப் பெரும் ஊதியம் பெறுகின்றனர். இவ்விஷயத்தில் சுவதேசிகள் தவளைக்கும் அன்னியநாட்டினர் வண்டிற்கும் ஒப்பாகின்றனர்.

## 102. தவிட்டுக்குவந்தகைதான்தனத்துக்கும்வரும்.

எத்துணைச் சிறியபொருளாயிருப்பினும், அதனை இது அற்பபொருள்தானே என்றெண்ணிக் களவாய்க் கவர்வோன், காலாந்தரத்தில் பெரிய களவுகளுஞ் செய்தற்குத் துணிவான் என்பது இப்பழமொழியின் தாற்பரியம்

## 103. தனக்குக்கண்டு தானம்வழங்கு.

பிறர்க்குத் தருமமாய் அல்லது உபகாரமாய், ஒருவன் தனதுபொருளைக் கொடுக்கும்போது, தனக்கும் தன்னை நம்பியிருப்போராகிய மனைவிமக்களாதியோர்க்கும் ஊண் உடை முதலியவற்றிற்குப் போதிய செல்வத்தைச்சேமித்துக்கொண்டே, தானம்வழங்கல் வேண்டுமென்பதை இப்பழமொழி யுணர்த்துகின்றது.

## 104. தன்னைஅறிந்தவன் தலைவனைஅறிவான்.

ஒருவன் தன்னை அறிவானாயின், தனது தலைவனாகிய கடவுளையும் அறிவான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

முத்தியை நாடுவோர் பதியையுணரல் வேண்டுமென்று கூறப்படினும், தன்னையும் தனக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தையும் அறிதலாலேயே பதியை அறிதலுஞ் சித்திக்கின்

றது. எனவே, தன்னை அறிபவன் தலைவனையும் அறிவான். பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும் "சற்றுகினுந் தன்னைத்தான் அறியாய்" என்று கூறிய பாடலினால் இப்பழமொழி வலியுறுத்தப்படும்.

ஒவ்வொருவரும் நான் நான் என்பது என்ன என்று ஆராய்பவர் மிகச் சிலரேயாவர்.

நான் என்பது என்ன? பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினாலான இத்தேகம் நானா? அல்லது இத்தேகத்தில் நிறைந்திருக்கும் பிராணமயம் நானா? அல்லது மனம்நானா? அல்லது புத்திநானா? அல்லது வேறெதுதான்நானாகும்? இவ்வாறு தன்னைத்தானே ஆறித்தேறி ஆராய்ந்து உண்மையை அறிய முயல்வோர் பதியையும் அறிய இயன்றவராவர்.

வேதாந்த சாஸ்திரத்தின்படி சீவனாகிய சிதாபாசனேநான் என்னும் அகங்கார புருஷனாவான். சிதாபாசனென்றால் சித்தைப்போன்றவன் என்று அர்த்தம். பரமார்த்தமாயுஞ் சத்தாயுமுள்ள சித்து ஒன்றுதான். அதுவே பரமசிவமென்னும் பிரமமாகும். சீவர்கள் தமக்கென வேறானசித்துடையோரல்லர். மஞ்சளுஞ் சுண்ணம்புங் கூடியவிடத்து, அவ்விரண்டுமல்லாத சிவப்புநிறந் தோன்றல்போல, அநாதியேயுள்ளசைதன்னியம் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பித்து அவ்விரண்டுமல்லாச் சீவர்கள் ஆதியுடையவர்களென்று கருதப்படத்தக்கவரல்லர். எவ்விதம் மஞ்சளுஞ் சுண்ணம்புங்கூடி யுண்டான சிவப்பை வஸ்துவாக நோக்குமிடத்துப் புதிதாயுண்டானதென்று கூறமுடியாதோ, அவ்விதமே சீவர்களையும் ஆதியுடையவர்களென்று கூற முடியாது.

தனக்கென ஒளியின்றிச் சூரியனிடத்தில் ஒளியைப்பெற்ற கண்ணாடியானது சூரியனொளி காணாத இருட்டு வீட்டிலுள்ள வஸ்துக்களையும் விளக்கிக் காண்டல்போல, சீவர்களும் மாயையினாலாய இப்பிரபஞ்சத்தைக் காண்பர்.

சீவர்கள் நான் நான் என்னும்போது பிரதிபிம்பசித்தாகிய சிதாபாசனையே கருதும். இவ்விதம் எல்லாரும் நான்நான் என்று கூறுவதற்கு ஆதாரமாயும் அதிட்டானமாயும், எல்லாருக்

கும் தான் என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாயுமுள்ள சித்தனென்றதான். அதுவே அதிட்டான நான் ஆகிய பிரமசைதன்னியமாம். ஆரோப நான் என்பதே சீவனாகும்

பல குடங்களில் பிரதிவிம்பித்த சூரியர்களுக்கு உண்மையான சூரியனே ஆதாரமாயிருத்தல் போல, எல்லாரும் நான் என்பதற்குப் பிரமசைதன்னியமே பொருளாயும் ஆதாரமாயுமிருக்கின்றது. அதுதான் சச்சிதானந்த சிவமாகும். ஆகவே, பிரமம் ஒன்றே பரமார்த்த சத்தாகவும், மற்றையனவெல்லாம் வியாவகாரிகசத்துக்களாகவுமே முடியும்.

இங்ஙனமாயின், முத்தியை அடைவது யாது என்று ஆசங்கை நிகழ்த்தலாமெனின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—

அவித்தையின் காரியங்களாகிய அனன்மதத்துவங்களெல்லாங் கழிந்தொழிந்துபோக, சிதாபாசனுக்கு உயிராய் நின்ற கூடஸ்தராகிய பிரத்தியே கான்மாவே எஞ்சுகின்றது. பளிங்கின் நிறத்திற்கியைய, அதனுள்ளிருக்கும் அக்கினி வெளிச்சமும் விகாரமுற்றுத் தோன்றினும் வாஸ்தவத்தில் அக்கினிதனது ஸ்வரூபத்தில் எவ்விதம் மாறுதலடையவில்லையோ அவ்விதமே தடஸ்தமாயும் கூடஸ்தமாயும் நின்ற இப்பிரத்தியகான்மா முக்காலத்திலும் இன்பமுறவுமில்லை துன்பமுறவுமில்லை பந்தமுறவுமில்லை முத்தியுறவுமில்லை. இவ்வாறே வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆயினும், அந்த உண்மையை ஒருவன் ஈசுவரகடாட்சத்தினல் வாய்த்த அநுபூதிஞானத்தினல் உள்ளத்தில் உணர்ந்தறியலாமேயன்றி, வாக்கினல் எழுத்தினல் விளக்கிக்காட்டல் அசாத்தியமேயாம்.

மேலே காட்டிய கொள்கைகளை வலியுறுத்தற்குப் பிரபல பிரமாணங்கள், இந்நூலின் அந்தத்தில் "வேதத்திற்கு உலகம் பகை, உலகத்திற்கு ஞானம்பகை" என்ற பழமொழியின் விளக்கவுரையிற் காண்க.

105. தனக்குப்பிறந்தபிள்ளைதவிட்டேக்குஅழும்போது ஊரார்பிள்ளைக்குக்கூட்டேக்கலியாணம்செய்வதுபோல

ஒருவன் தனக்குப்பிறந்தபிள்ளை தவிடுதானும் கிடையா மல பசியினால் வருந்தும்போது, அப்பிள்ளையைப் போஷித்த லே தனது முக்கியகடமையாமென்றுணராமல், ஊராரது பிள் ளைக்குக் கலியாணம் நிறைவேற்ற முயல்வானாயின், அவன் தரு மநெறியினனல்லன்.

அதுபோல, சிலர் தாம் அவசியஞ்செய்யவேண்டியகடமை களைக் கவனியாமல் விட்டு, அனாவசியகமான செயல்களைப் புரி தற்கு முற்படுகின்றனர்.

திருஷ்டாந்தமாக: சிலதேசத்தினர் தமது தேசம் வறுமை பிணி அடிமைத்தனம் முதலியவற்றால் வருந்தும்போதும், அ வைகளை நிவர்த்தித்தலே தமது முக்கிய கடமையாமென்றுண ராமல், பிறதேசத்தினருக்கே தான தருமங்கள் புரிய முந்திக் கொள்கின்றார்கள்.

சகல சீவர்கள்மீதும் சமத்துவ சீவகாருண்ணியமுடை யோராயிருத்தலே சிறந்ததாயினும், ஒவ்வொருவரும் தத்தமக் குரிய முக்கிய கடமைகளை நிறைவேற்றலே அவசியமென்றுகரு தி ஒழுகாவிடத்து, சமத்துவ கருணையும் சீவகாருண்ணியத்தி ன்பாற்படாது.

அன்றியும், ஒருவனுக்குச் சுகபோகங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தலினும், துன்பமுறுகின்ற சீவர்களின் விக்கினங்களை நீக்கிவிடுதலே ஆவசியகதருமமாகும்.

**106. தாடிபற்றிக்கொண்டெரியும்போது சுருட்டுக்குநெருப்புக்கேட்டானாம்.**

யாவரேனும் கஷ்டநஷ்டங்களடைந்து ஆபத்திலிருக்கும் போது, அவர்களுக்காக இரங்கித் தானும் தன்னாலியன்ற உத வியைச் செய்யாமல், அவ்வாபத்திலிருந்து தனக்கு யாதேனும் நன்மை கிடைக்குமாவென்று நாடுவோர் இப்பழமொழிக்கு இ லக்கியமாவர்.

**107. தாட்டோட்டக்காரனுக்குத்தயிருஞ்சோறும் விசுவாசகாரனுக்குவெந்நீரும்பருக்கையும்**

இச்சகம்பேசல் புரட்டுருட்டு தந்தரம் வஞ்சகசாதுரியம்மு தலியனவுடையோரையே சிலர் தக்காரென மதித்து, அன்னாரு க்கு விசேஷநன்மைகளும் உபசாரங்களுஞ் செய்வர்.

விசுவாசிகராயும், நல்லவர்களாயும் அடக்கமுடையோரா யும் தாமாகவே ஒன்றைக் கேளாதவராயுமுள்ளோரைப் பேய ரெனக் கருதி மதிப்புக்குறைவாய் நடாத்துவர். இவ்விதஞ்செ ய்வோர் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாவர்.

## 108. தாயைப்போலப்பிள்ளை நூலைப்போலச்சீலை.

நூல் எவ்வளவு மெல்லிதாயிருக்குமோ அவ்வளவு மெல் லிதாகவே சீலையுமிருக்கும். நெசவுசெய்வோனும், நெசவுக்குரிய காரணங்களும் எவ்வளவு மேன்மைபொருந்தியிருப்பினும், நூ ல் திறமானதாயில்லாவிடின், சீலையுந் திறமின்றாம்.

இவ்விதமே, பிள்ளைகளும் தாயைப்போலவே இருப்பார் கள். ஒருதாய் எவ்வித மனோபாவங்களும் குணங்களுமுடைய ளாயிருக்கின்றாளோ அவ்வித மனோபாவங்களும் குணங்களுமு டையராகவே மக்களும் பெரும்பாலும் இருப்பர்.

மிக அரிதாய், தாயைப்போலின்றிய பிள்ளைகளுமிருத்த லால், இது பொதுவிதியான பழமொழியாகும்.

ஒருசாதியாரிலுள்ள பெண்கள் எவ்விதநாகரிகமும் மனோ பாவமுமுற்றிருக்கின்றார்களோ அவ்வித நாகரிகமும் மனோபா வமுமுற்றவர்களாகவே அந்தச்சாதியின் ஆடவர்களுமிருப்பர். ஆதலால், தம்மைச் சீர்திருத்தியமைக்க விரும்புஞ்சாதியத்தார் பெண்களையே முந்திச் சீர்திருத்தமுடையராக்கல்வேண்டும்.

## 109. தாய்மனம்பித்து தகப்பன்மனங்கல்லு

பெரும்பாலும், தந்தையினும் தாயே பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புடையளாயிருப்பாள். தந்தை ஒவ்வோர் காரணம்பற்றிப் பிள்ளைகளை வெறுத்துத் தள்ளுவான். தாயோ எக்காரணம்பற் றியேனும் தான்பெற்ற பிள்ளைகளை வெறுக்கமாட்டாள்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள், "பொல்லாதசேயெனில் தாய்தள்ளல்நீதமோபுகலிடம்பிறிதுமுண்டோ" என்றும் "தாயானகருணை காட்டி" என்றும், தாயையே விசேடித்துக் கூறினர்.

மனிதரில் ஆறுவிரல்களுடையோரும் அரிதாயிருததல போல, தாயினும் தந்தையே அதிக அன்புடையனயிருத்தலு முண்டு.

## 110. தீப்புண் ஆறும் வாய்ப்புண் ஆறாது.

நெருப்பினல் சுட்டு உண்டான புண் ஆறும். வாயினல் ஒருவரைச் சுடவுரைத்துண்டானபுண் ஒருகாலத்தும் ஆறாது.

வசைமொழிகூறியும், குத்திரம் பேசியும் ஒருவரது மனத்தைப் புண்ணாக்கினல், அப்புண் ஆறுதல் அரிதினும் அரிதேயாம்.

சுற்றத்தவர் சிநேகர் முதலியோர்க்கிடையிலெழுகின்ற ஆற்றக்கூடாத பகைகள், பெரும்பாலும் ஒருவரையொருவர் சுடவுரைத்தலினலேயே உண்டாகின்றன. ஒருவன் கொண்டிருக்கும் எவ்வித பகையும் நீங்குமியல்பினது. ஆனல், வாயினற்சுடவுரைத்துண்டான பகைநீங்கல் மிக அரிதேயாம்.

பிறர்செய்த தீமைகளை மறக்குஞ் சுபாவமுடையோராகிய நல்லோரது உள்ளத்திலும், சுடவுரைத்துண்டான புண்ஆறமாட்டாது.

ஆதலால் ஒருவன் தன்னெதிரிக்கு எவ்வித தீங்கைப்புரியினும், வாயினற் சுடவுரைத்தலாகிய தீங்கை ஒருகாலத்துஞ்செய்யலாகாது. மற்றைய தீங்குகளினலுண்டாகும் பகைகள் ஓர் காலத்திலே தணிவடைந்து, அப்பகையாளர் முன்போலப் பரஸ்பர அன்புடையராயிருத்தலுங்கூடும். சுடவுரைத்துப் பிரிவுற்ற பகையாளர் ஒருபோது மறுபடியுங் கூடினலும், அவர்களுடைய உறவு நொய்மையுற்றதாகவேயிருக்கும். இக்கருத்துப்பற்றியே ஆன்றோரொருவர்,

நீக்கமறுமிருவர்நீங்கிப்புணர்ந்தாலும்
நோக்கினவர்பெருமைநொய்தாகும்—பூக்குழலாய்

நெல்லினுமிசிறிதுநீங்கிப்பழமைபோற்
புல்லினுந்திண்மைநிலைபோம். என்று கூறினர்.

திருவள்ளுவநாயனாரும், "தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறா
தே, நாவினாற்சுட்டவடு" என்றருளினர்.

ஆதலால், சனவசியத்தையும், சுற்றத்தவரின் உறவையும்
நல்லோனென்னும் பெயரையும், பெறவிரும்புவோன் ஒருவரை
யுஞ் சுடவுரைத்தலாகாது.

111. துஷ்டனைக்கண்டால் தூரத்தூர.

குணக்கேடராகிய துஷ்டரைக்கண்டால், பெரியோர் தூர
விலகிக்கொள்ளலே மரபாகும். வழிநடைகளில் மாத்திரமன்றி
மற்றையவிதங்களிலும் துஷ்டரது சம்பந்தம் தமக்குண்டாகா
தபடியிருப்பர் பெரியோர். இக்கருத்துப்பற்றியே ஆன்றோரொ
ருவர்,

கொம்புளதற்கைந்துகுதிரைக்குப்பத்துமுழம்
வெம்புகரிக்காயிரந்தான்வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங்கண்ணிற்றெரியாததூரத்தே
நீங்குவதேநல்லோர்நெறி. என்று கூறினர்.

112. துறவறம்இல்லறம்மனதிலே.

முத்திப்பேற்றை விரும்பித் துறவறம்பூணுதலும், அவ்வா
றின்றி லௌகிக இன்பங்களை விரும்பி இல்லறத்திருத்தலுமா
கிய இரண்டும், ஒருவனது மனத்தின் சுத்தத்தையுங் கபடத்
தையுங் கொண்டே அளவிடற்பாலனவாம்.

ஒருவன் துறவெய்தியபின்னரும், லௌகிக போகங்களை
மனதார விரும்புவானாயின், அவன் துறவியல்லன்.

பகிரங்கத்தில் துறவாவிடினும், இவ்வுலகநடைக்கும் துன்
பங்களுக்கும் அஞ்சி, மனத்தில் துறவெய்தி, சீவகாருண்ணியம்
பாசவைராக்கியம் ஈசுரபத்தி, பிரமஞானமாகியவைகளுடைய
ராயிருப்போர் அந்தரங்கத் துறவிகளாவர். அவ்விதமானோர்

பிராரத்த வினைப்பலன் கழியும் வரையினும் லௌகிகத்திலிருந்து இறைவன் தரும் போகங்களை நுகர்ந்து, எல்லாச் செயல்களும் இறைவன்செயலேயாமெனக் கண்டு "மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மை" மருவிநிற்பர். அவர்கள் உலகினருய்யும்பொருட்டு லௌகிகத்தினர்க்குரியனபோன்ற தொழில்களையுஞ் செய்வர். அன்னோரின் மனோநிலையைச் சாதாரணசனங்கள் அறியமாட்டார்கள். இக்கருத்துப்பற்றியே சிவவாக்கியர்,

"மனத்தகத்தழுக்கறாதமவுனஞானயோகிகள்
வனத்தகத்திருக்கினுமனத்தகத்தழுக்கறார்
மனத்தகத்தழுக்கறத்தமவுனஞானயோகிகள்
முலைத்தடத்திருக்கினும்பிறப்பறுத்திருப்பரே."

என்றும், பட்டணத்துச்சுவாமிகள்,

"காடேதிரிந்தென்னகாற்றேபுசித்தென்னகந்தைசுற்றி
ஓடேயெடுத்தென்னஉள்ளன்பிலாதவர்ஓங்குவிண்ணோர்
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினும்மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவரே."

என்றும் அருளினர்கள்.

113. தேளுக்குமணியங்கொடுத்தால்
சாமத்துக்குச்சாமங்கொட்டும்.

தகுதியில்லார்க்கு உயர்ந்த பதவிக்குரிய அதிகாரங்கொடுத்தால், அவர்கள் அதனைத் தகாதவிதமாயுபயோகித்து அனர்த்தம் விளைப்பார்களென்பதை யுணர்த்துதற்காகவே இப்பழமொழியெழுந்தது.

ஒருதீயவன், பொதுவிஷயங்களில் அதிகாரமற்றவனாயிருப்பானாயின், அவனால் பொதுச்சனங்களுக்கு அதிகதீங்கு விளையச் சந்தர்ப்பமிராது. ஆனால், அவனிடத்தில் உயர்ந்த பதவிக்குரிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடின், அவன் அவ்வதிகாரத்தைத் தவறாக உத்தியோகித்து, தனக்குப் பிரியமானவர்களிடத்தில் வேறொருவிதமாகவும் நியாயநீதி தவறியொழுகி அனர்த்தம் விளைப்பான்.

ஒருதேசத்தின் சமட்டிக்ஷேமமான து அரசியல் சமயவிய ல் ஆசாரவியல்களுடனேயே முக்கியமாகச் சம்பந்தப்பட்டிருப் பதால், அவற்றிற்குரிய பதவிகளைத் தகுதியில்லார் வகிக்கும்ப டி செய்தலாகாது. இக்கருத்துப்பற்றியே முன்னொருவர்,

"உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமிலுள்ளத்தனுகி—நடக்கையின
ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல்" என்று கூறியுள்ளார்.

## 114 தொடையையுங்கிள்ளித் தொட்டிலையும்ஆட்டுகிறதா.

சிலர் ஒருவனுக்குக் கஷ்டநஷ்டங்களுண்டாகும்வண்ணம் சதிசூழ்ந்துவிட்டு, தாம் அவ்வாறு செய்யாதவர்கள் போலக் காட்டிக்கொள்ளுமாறாக, தமது சூழ்ச்சிக்குளகப்பட்டவனிட த்திற்கே சென்று அவனுக்கு அக்கஷ்டநஷ்டங்களை நிவிர்த்திக் கஉதவிசெய்வார்போல நடிப்பர். இன்னோர் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாவர்.

## 115 தொட்டிற்பழக்கஞ்சுடுகாடுமட்டும்.

ஒருவனுக்குச் சிறுபிள்ளையிற் பழகிய பழக்கம், தான் சா குங்காலம்வரையிலும் நீங்காமல் நிற்கும்.

சிறுபிள்ளைகளின் மனத்தைச் சுத்தமான வெள்ளைக் காகி தத்திற்கு ஒப்பிடலாம். வெள்ளைக்காகிதத்தில் அருமையான நல்விஷயங்களையெழுதி ஆயிரம்பொன் பெறுமதியாகவுஞ் செ ய்யலாம் அல்லது வீண்விஷயங்களைத் தாறுமாறுயெழுதி ஒரு அற்பவிலைதானும் பெறாதபடியுஞ் செய்யலாம்.

அதுபோல, சிறுவர்களின் மனத்திலும், இளமையிலேயே உயர்வான மனோபாவங்களும், உத்தமகுணங்களும், நல்லறிவுக ளும் பதிந்தழுந்துமாறு அவர்களைப் பயிற்றிவந்தால் பெரியவர் களானபின்னர் அன்னோர் சிறந்து விளங்குவர். இளமையிற் சரி யாய்ப் பழக்கப்படாதவர் முதிர்ந்தபின் திருந்துதல் மிக அரி தாகும்.

இளமையிற் சரியானபழக்க ஒழுக்கங்களின்றியிருந்தோர் பின்னர்த் திருந்துதல் முற்றாய் அசாத்தியமோவெனில், இயற்கைக்குணம் நன்றாயமையப்பெற்றவர்கள் அதிக பிரயாசத்தின் மேல் திருந்துதலும் சாத்தியமேயாமென்க.

## 116. தோட்டப்பார்த்தால்தோட்டியும்உறவு.

இனமுறைகளைக் கடைபோக ஆராய்ந்தால் ஒருவிதத்தில் தோட்டியும் உறவுடையோனுவன் என்பது இதன்பொருள். கீழ்க்குலத்தினர் சந்ததிக்கிரமத்தில் மேற்குலத்தினராய் மாறிவருதலே உலகவியல்பு என்னுந் திண்ணங்குறித்து இப்பழமொழியெழுந்தது.

## 117. தோளிலிருந்துசெவியைக்கடிக்கிறதா.

ஒருவனது தயவின்கீழிருந்து அவனால் நன்மைகளையடைந்துகொண்டும், அவனுக்குத் தீமைகளை அல்லது மனம் வருந்தத்தக்க செய்கைகளை வருவித்தலாகாது. அவ்விதஞ்செய்தல் இழிந்த குணமாகும்.

## 118. நல்லநினைவைஅநுசரித்தலே கெட்டநினைவைநீக்கல்.

மனிதரது மனத்தில் வந்து நுழையுங் கெட்ட எண்ணங்களை எத்துணை வலிமையுடன் துரத்தினும் அவை மறுபடியும்வந்து ஒட்டிக்கொள்ளும். அவ்வெண்ணங்களைத் துரத்துவதற்குச் சுலபமான வழியென்னெனில் மனத்துக்கு உவப்பானநல் விஷயங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தலும் அவைகளிற பிரவிர்த்தித்தலுமேயாம்.

நல்லெண்ணங்களே மனத்தில் மேலிட்டு நிற்கும்போது தீயவெண்ணங்கள் நுழைதற்கு இடமின்றித்தாமேஅகன்றுவிடும்

## 119. நல்லோர்நடக்கை தீயோர்க்குத்திகில்.

சன்மார்க்கமுடையோரது நல்லொழுக்கமானது தீயோர்க்குத் திகிலையேயுண்டாக்கும். ஏனெனில் தருமநெறிபற்றியொழுகுகின்ற நல்லோர் தீயோரது அதருமமான செயல்களுக்கு

இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் தருணம்வரய்க்கு மிட த்தெல்லாம் தீயோரது பொய் களவு கோள் அவதந்தரம் ஆதி யதீயசெயல்களைக் கண்டித்தும் அத்தீயசெயல்கள் அநுகூலமா காவண்ணம் தடுத்தும், தருமத்தை நிலைநாட்டவே முயல்வார் கள். ஆகவே, அத்தீயோர் தாம் அரசினரது தண்டனைக்குள் ளாகுதற்கும் அந்நல்லோரது சான்றே எக்காலத்தும் காரண மாகக்கூடுமென்றுங்கருதித் தம்முள்ளத்தில் திகில்கொள்வர்.

## 120. நாடெங்கும்வாழ்ந்தால்கேடோன்றுமில்லை.

நாடெங்கும் வறுமையின்றிச் சுபிட்சமாய்வாழ்ந்தால், அந் நாட்டில் தீங்குகளொன்றும் இருக்கமாட்டாது என்பது இத ன்பொருள்.

இவ்வுலகில் பொய் கொலை களவு விபசாரம் முதலிய தீ மைகளுக்கு வறுமையும் ஓர் காரணமாயிருக்கின்றது. வறுமை யின் கொடுமையை ஆற்றாமையால் தான் பெரும்பாலார் தீச்செ யல்கள் புரிகின்றனர். ஆதலால், நாடு சகலவித வளப்பமும்பொ ருந்தி வறுமையின்றியிருக்குமாறல், அந்நாட்டில் கேடுகள் கு றையுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஒருநாடு நிரந்தரமாய் வறுமையின்றியிருத்தற்கு, அந்நாட் டில் யாவருக்கும் ஊதியம் பயக்கக்கூடிய பிழைப்பு இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நிரந்தரமான பிழைப்பு இருத்தற்கு அந் நாட்டில் கிருஷிகம் கைத்தொழில் வியாபாரம் முதலியன போ தியபடி இருத்தல்வேண்டும். இவ்வாறிருக்குமாயின் அந்நாட் டில் யாவருக்கும் பிழைப்புக்கு இடமுண்டாகி எல்லாருந் தத் தம் தொழிலைச் செய்து யோக்கியமாய்ச் சீவிப்பார்கள்; புரட்டு ருட்டுத் தொழில்களிற் பிரவேசிக்க ஆவசியகமிராது.

நாடு எங்கும் சுபிட்சமாய் வாழ்ந்தாற்றன் பிச்சைபுகு வோர்க்கும் பிச்சைகிடைக்கும். பிச்சையுங் கிடைத்தல் கஷ்ட மென்று அறிந்தபின்னரே பெரும்பாலார் மோசமான புரட்டுரு ட்டுத் தொழில்களை நாடுகின்றனர்.

கூட்டமாயுஞ் செழிப்பாயுமிருக்குமிடங்களில் வளருகின்றமரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று குளிர்மையாயிருந்து மேன்மேலுஞ் செழித்து வளர்தல்போல, செல்வர்கள் நிறைந்துள்ள நாட்டினர் மேன்மேலுஞ் செல்வம் பெருகி வாழ்வர்.

வரண்ட மணற்றரையிற் பாய்ச்சப்படுந் தண்ணீர் அருகிலுள்ள வரண்ட மணல்களாலும் உறிஞ்சப்பட்டுவிடுதல்போல, வறுமையுற்ற தேசத்தில் அங்கொருவர் இங்கொருவராய்ச் சிதறுண்டிருக்குஞ் செல்வர்களது பொருள்களும் ஏழைகளால் உறக்கப்பட்டு விருத்தியெய்தா. இக்காரணத்தினலேயே பொருளாதாரநிலையில் மேம்பட்டிருக்கும் நாட்டினருடன் ஏழைநாட்டினர் கைத்தொழில் வியாபாரம் முதலிய விஷயங்களில் போட்டி விளைத்து வெல்ல இயலாதவர்களாயிருக்கின்றனர். கைத்தொழில வியாபார விஷயங்களில் முற்றும் அன்னியரின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருப்போர், ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் ஸ்தாபித்து ஒத்துழைப்பதாலும், அன்னியவஸ்து பஹிஸ்காரஞ்செய்து சுதேசவஸ்துக்களை ஆதரிப்பதாலும், காலாந்தரத்தில் மீட்சிபெறுதலுங் கூடும்.

மேற்சொல்லியவற்றால் ஒருநாட்டினர் கைத்தொழில்வியாபாரம் கிருஷிகம் முதலியவைகளை விருத்திசெய்து சனங்களுக்குச் சுலபமாய்ப் பிழைப்புக் கிட்டும்வண்ணஞ் செய்துகொண்டால், அந்நாட்டில் கேடுகள் குறைந்து தருமங்கள் விருத்தியாகும் என்பது புலப்படுகின்றது.

### 121. நான்பிடித்தமுயலுக்கு மூன்றேகால்.

ஒருமுறை வெளியிட்ட வார்த்தையை அது தவறுடைத்தென்று அறிந்த ஞான்றும் மாற்றமல், தன் கொள்கையையே பிடிவாதமாய்த் தாபித்துப் பேசுவோர் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாவர்.

ஒருபோது வானத்தை வில்லாக வளைத்தாலும், மூடப்பிடிவாதக்காரரைத் திருத்துதல் அசாத்தியமேயாம். அறிவாளிகள் தாம்கொண்ட அபிப்பிராயந் தவறுடைத்தென்று அறிந்தால்,

உடனேதிருத்திக்கொள்வார்கள். மூடப்பிடிவாதக்காரரோ, தம துகொள்கைகளை மாற்றினால் தோல்வியடைந்தமைபோலாகு மென்று கருதி, முன்னிலும் அதிக சூஷாத்திரத்துடன் அக்கொள்கைகளைத் தாபித்துப் பேசுவர். அன்னோர் இவ்வாறு பிழை யான கொள்கைகளைத் தாபித்துப் பேச முயல்வதனால், அம்மூடக்கொள்கைகளை நிலைநிறுத்தற்காக மேன்மேலுந் தாமேபிழை யான கொள்கைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டியவர்களாகின்றனர். எனவே, மனத்தை நடுநிலையிலிருத்தி விஷயங்களை நோக்குதற்கு அசக்தர்களாகி, ஈற்றில் சிறிய விஷயங்களிலுஞ் சரியான அபிப்பிராயம் வெளியிடற்கு இயலாதவர்களாகி விடுகின்றனர்.

## 122. நாறல்தூற்றல்நரிக்குக்கொண்டாட்டம்.

நரியானது நாறற்பிணங்களையும் அசுசியான உணவுகளையுமே அவாவுடன் விரும்பும்.

அதுபோல, சிலர் தீயவிஷயங்களையே அவாவுடன் விரும்புகின்றனர். பிறரது குடும்பசம்பந்தமான இரகசியங்கள் தவறுகள் குற்றங்கள் முதலியவற்றை ஆவலுடன் நாடித் தேடித் தம் முள்ளத்தில் சேமித்து வைத்து வேண்டியபோதெல்லாம் அலர் தூற்றியுங் கோளுரைத்துந் திரிவோர் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாவர்.

## 123. நுனிக்கொம்பிலிருந்து அடிக்கொம்பைத்தறிப்பதுபோல.

ஒருவன் ஒரு மரத்தின் நுனிக்கொம்பிலிருந்து அடிக்கொம்பைத் தறிப்பானாயின், முடிவில் அவனும் அக்கொம்பருடன் கூடவே விழுந்து அழிவுறுவான்.

அதுபோல சிலர் தமது நன்னிலைமைக்குக் காரணமானமூலாதாரங்களுக்கே கேடுவிளையத்தக்க செயல்களை மூடத்தனத்தினால் செய்கின்றார்கள்.

## 124. பசித்தவன்பழங்கணக்குப்பார்த்ததுபோல.

ஒருவன் தான்புசித்தற்கு உணவின்றிப் பசியினால் வருந்து ம்போது அப்பசி உடனே தீர்தற்குரிய வழிவகைகளையே முந் தித் தேடல்வேண்டும். அங்ஙனமின்றி, தனக்குப் பழையகடன் காரரிடத்தில் கிடைக்கவேண்டிய பணம் எவ்வளவென்று கண க்குப்பார்த்து அதனை வசூலித்து உணவுப்பதார்த்தங்கள் வா ங்கிச் சமைத்து, தன் பசியைத் தணிக்கலாமென்று முயல்பவ ன் மூடனாவான்.

அதுபோல, சிலர் ஆபத்தான தறுவாயில் தாம் முந்திச்செ ய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாமல் அனாவசியகமானவைகளை யே செய்து அழிவுறுவர்.

திருஷ்டாந்தமாக: சிலர் தமது தேசத்தை உத்தாரணஞ் செய்ய விரும்பியவிடத்து அதற்கு அவசியம் வேண்டற்பாலன வாகிய செயல்களைச் செய்யாமல் தமது முன்னோரது பெருமை களையே மீட்டும் மீட்டும் வர்ணித்துக் கூறி வீண் பெருமை பா ராட்டுகின்றனர். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக் கிலக்கிய மாவர்.

## 125. படைகேட்டு ஓடும்போதுநரைமயிர்பிடுங்குவதுபோல.

யுத்தம்புரிகின்ற சேனாவீரர் தம்மெதிரிகளின் வலிமைக்கு எதிர்நிற்க ஆற்றலில்லாதவர்களாகி, தம்மை வீணில் அழிவுக்கு ளாக்காவண்ணம் பின்வாங்கியோடும்போது, தமது நரைமயிர்க ளைப் பிடுங்குதற்கு அத்தருணமே முயல்வாராயின், அவர்கள் பரிகாசத்திற் கிலக்கான மூடராவர்.

அதுபோல, சிலர் ஆபத்தான தறுவாயில், தம்மைக்காப்பா ற்றவேண்டியயத்தனங்களைச் செய்யாமல், சாவகாசத்தில் செய் யத்தக்க அனாவசியகமான செயல்களையே முந்திச் செய்கின்றா ர்கள்.

## 126. பணக்காரன்பின்னும்பத்துப்பேர் பைத்தியகாரன்பின்னும்பத்துப்பேர்.

பணக்காரனுக்குப்பின் பரிசனங்களாகவும் அவனது தய வைப் பெறுதற்காகவும், பலர் பின்தொடர்ந்துசெல்லல்சகசம்.

பைத்தியகாரனுக்குப் பின்னும் வேடிக்கை நிமித்தமாகப் பலர் பின்தொடர்ந்து செல்லல் சகசம். இக்காரணம்பற்றி, பணக்காரனும் பைத்தியகாரனும் ஒரே தன்மையுடையோராகார்.

அதுபோல, சிலசம்பவங்கள் ஸ்தூலநோக்கில் ஒரேமாதிரியாகத் தோன்றினும், சூக்கும ஆராய்ச்சியில் வேறுவேறியல்புடையனவாயிருக்கும். ஒரே சம்பவம் ஓரிடத்து இகழ்ச்சிக்கும் மற்றோரிடத்துப் புகழ்ச்சிக்கும் உரியதாகும்.

## 127. பாத்திரம்அறிந்துபிச்சைபோடு.

யாவருக்கேனும் பொருள்களைத் தருமமாய் ஈயும்போது, அத்தானத்தை ஏற்பவர் சற்பாத்திரராவென்று ஆராய்ந்தறிந்த பின்னரே, கொடுத்தல்வேண்டும். அபாத்திரர்க்குஈதலால்,ஈவோனது பொருளுக்கு நட்டமும் உலகத்திற்குக் கேடும் உண்டாகும்.

உண்மையான துறவிகள், ஞானிகள், சற்பிராமணர், குருடர், அங்கவீனர், கிழவர், நோயாளர் அநாதர்கள் முதலியோரே தானம் வாங்குதற்கு அருகராவர்.

வேஷதாரிகளுக்கும், வேலைசெய்து பிழைக்கக்கூடியவர்களுக்கும் பொருளீதலால் அவர்கள் சோம்பலாண்டிகளாகிப் பூமிக்குப் பாரமும் சோற்றுக்குக் கேடுமாகிவிடுகின்றார்கள். தங்களால் உலகத்திற்கு விளைவிக்கக்கூடிய தானியப்பொருள்களை விளைவியாமலிருத்தலுடனமையாது, பிறரால் விளைவிக்கப்படுந் தானியங்களையுந் தங்கள் வயிற்றிலிடுவதால், அவைகளை மற்றையோர்க்கில்லாதபடி குறைத்தும் விடுகின்றார்கள். இவர்களைப் பார்த்து ஏனையதடியர்களும் சோம்பலாண்டிகளும் இதுவே நல்லபிழைப்பு என்று பற்பல கபடவேடங்கள் பூண்டுகொண்டு உலகத்தைக் கெடுக்கப் புறப்பட்டுவிடுகின்றார்கள். இத்தீமைகளெல்லாவற்றிற்குங் காரணர் இன்னோரை ஆதரித்து ஈவோரேயாதலால், அபாத்திரர்க்குக் கொடுப்போருஞ் சிறிதுபாவசம்பந்தமுறுவர். இக்கருத்துப்பற்றியே ஆன்றோரொருவர்,

தக்கார்க்கேயீவர்தகார்க்களிப்பாரில்லென்று
மிக்கார்க்குதவார்விழுமியோர்—எக்காலும்
நெல்லுக்கிறைப்பதேநீரன்றிக்காட்டுமுளி
புல்லுக்கிறைப்பரோபோய். என்று கூறினர்.

128. பாம்புக்குத்தலையைக்காட்டிமீனுக்குவாலைக்காட்டுகிறது.

விலாங்கு பாம்புக்கு நான் உனது இனத்தவன் என்று தலையையும், மீனுக்கு நான் உனது இனத்தவன் என்றுவாலையுங் காட்டுமென்று ஓர் கற்பனைக் கொள்கையுண்டு.

அதுபோல, சிலர் பலரிடமுஞ்சென்று அவரவர்க்குப் பிரியமான விதங்களில் நடித்து, அடிக்கடி ஒவ்வொரு வேஷங்கொள்வர்.

129. பாலுக்குச்சீனியில்லையென்போர்க்கும்
கூழுக்குஉப்பில்லையென்போர்க்கும்விசாரம்ஒன்றே.

பாலுக்குச் சீனியில்லையென்று விசாரப்படுபவனும், கூழுக்கு உப்பில்லையென்று விசாரப்படுபவனும் ஒரேவித விசாரத்தையே அடைகின்றார்கள்.

இவ்விதமே உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் தாம் தற்காலமுற்றிருக்கும் நிலைமையில் ஏதும் குறைவிருப்பதாய் வருந்தி விசாரமுறும்போது ஒரேவித விசாரமே யாவர்க்குமுண்டாகின்றது.

உதாரணமாக: கால்நடையாகச் செல்லும்போது செருப்பில்லையேயென்று விசனமுறுவோனும், பல்லக்கின்மீதிருந்துசெல்லும்போது பஞ்சணையில்லையேயென்று விசனமுறுவோனும் ஒரேவித விசாரத்தையே அடைகின்றனர்.

ஏழைக் குடும்பஸ்தனுக்குச் சீர்சிறப்பான நகையுடை வீடு காணிகளில்லையேயென்றுண்டாகும்விசனமும், சாதாரண சீர்சிறப்புக்களுடையோனுக்கு மிகு செல்வம் கல்வி கீர்த்தி மாடமாளிகை வீடாதியன இல்லையேயென்றுண்டாகும் விசனமும், தேசமாளுகின்ற அரசனுக்கு உலகம் முழுவதுந் தன்னுடைய

க்குள்ளாகவில்லையே யென்றுண்டாகும் விசனமும் ஒரேவித விசாரங்களேயாம். இவைகளெல்லாம் ஒன்றைவிட்டொன்றுபற்றி யுழலும் மனக்குரங்கின் அறியாமையாலேயேயுண்டாகின்றன. ஆதலால், கிடைத்ததைக்கொண்டு திருப்தியுற்றுவாழ்தலே அறிவான செயலாகும். இவ்வாறு கூறினமையால், எல்லாரும் ஊக்கமும் முயற்சியுமின்றித் தாமதகுணம் மேலிடவிருக்கவேண்டுமென்பதன்று. பற்றற்ற நிலையிலிருந்து கடமைகளைச்செய்து திருப்தியுற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பதேயாம்.

## 130. பாழூருக்குநரிராசா.

நரி ஒரு அற்பமிருகம். தன்னிலும் வலிமைமிக்க மிருகங்களில்லாமலும், மனிதசஞ்சாரமின்றிப் பாழடைந்துமிருக்கின்ற ஊரிலே நரி இராசசுதந்தரத்துடன் சிறிய மிருகங்களைப் பட்சித்துக் களித்துத் திரியும்.

அதுபோல, யோக்கியரான பெரியோர் அரிதாயுள்ள ஊரில் துஷ்டர் அயோக்கியர் முதலியோரின் ஆதிக்கமே மேலிட்டிருக்கும்.

## 131. பானையிலிருந்தாலல்லவா அகப்பையில்வரும்.

பானையில் சோறு இருந்தால்தான், அள்ளும்போது அகப்பைக்குள்ளும் வரும்.

அதுபோல ஒருவனிடத்துக் கல்வியறிவாகிய செல்வம் இருந்தால்தான் அவன் அறிஞர் வியக்கக்கூடிய விஷயங்களை வெளியிட்டுப் பேசவும் எழுதவும் இயன்றவனாவான்.

## 132. பிச்சைவேண்டாம் நாயைப்பிடி.

ஒருவனைத் தருமவானென்று மதித்துப் பிச்சைக்குப்போனவிடத்தில், அவன்வாயினால் "இல்லை" என்றுகூறாமல் குறிப்பினால் இல்லையென்று துரத்தக்கருதி, நாயைச் சாடையாய் ஏவிவிடுவானாயின், "பிச்சைக்குப்போனவன் பிச்சைதரவேண்டாம், ஐயாவே நாயைப் பிடியும்" என்றே வேண்டுதல் செய்வான்.

இவ்வுலகில் இதுபோன்ற இழிசெயல்களைப் புரியும் இழி குணத்தினருஞ் சிலருளர்.

### 133. பிடிவாதம் குடிநாசம்.

ஒருவனது கொள்கைகள் தவறுடைத்தென்று பிறர் எடுத்துக் காட்டும்போது, அத்தவறான கொள்கையையுடையோன் "இவர்களா எனக்குப் புத்திசொல்கிறவர்கள்" என்றுவீம்புகொண்டு பிடிவாதஞ்செய்தல் தனக்கேநாசகாரணமாகும். அதிலும் ஒரு குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் பிடிவாத குணமுடையோராயிருப்பின், அக்குடிமுழுவதுமே கெடுறும். ஏனெனில், ஒரே குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் அக்குடும்பத்திற்குரிய பொதுவான நயநட்டங்களைப்பற்றிப் பேசித்தெளிந்து நல்வழிப்படி நடக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களுண்டாகும். அத்தருணங்களில் சரியான நல்வழிகளைவிட்டு, பிடிவாதகுணத்தினுல் தவறான வழிகளில் பிரவிர்த்திப்பாராயின் அக்குடும்பத்திற்குக் கேடுகள் விளைதல் திண்ணம். ஆதலால், பிடிவாதகுணம் ஒருவருக்கும் ஆகாது.

புத்தி கூறுவோன் வயதில் இளைஞனயிருப்பினும் அவன் கூறியபுத்தி சரியானதென்று தோன்றினுல், அதை அங்கீகரித்தலே பெரியோர்க்கு அறிவான செய்கையாகும்.

### 134. பித்தனுக்குத்தன்குணம் நூலினுஞ்செவ்வை.

பைத்தியகாரன் தனது குணத்தை, சாஸ்திரங்களில் விதித்த சற்குணங்களிலும் நல்லதென்றே கருதுவான்.

அதுபோல, துர்க்குணரும் அறிவீனரும், தமது குணங்களைக் கெட்டனவென்று ஒப்புக்கொள்ளாமல் மற்றையோரது குணங்களினுஞ் சிறந்தனவென்றே மதிப்பர்.

### 135. பிள்ளைக்குவிளையாட்டுச் சுண்டெலிக்குப்பிராணசங்கடம்.

சிறுவர்கள் சுண்டெலியைப் பிடித்துத் தாம் களிப்புறுமாறு விளையாடினுல், அது சுண்டெலிக்குப் பிராணசங்கடமாய் விடும்.

அதுபோல, வேடிக்கைநிமித்தமாய் வேட்டையாடிச் சாது மிருகங்கள் பட்சிகளாதியவற்றை வதைப்போரும், பேரவா அல்லது குரோதங்காரணமாய் ஒருதேசத்தினருடன் அதர்மயுத்தக்தொடுக்கின்ற அரசர் அதிகாரபிரமுகர்கள் முதலியோரும், இப்பழமொழிக்கிலக்கியமாவர்.

### 136. பிள்ளையார்கோவிலில் கள்ளனிருக்கிறன் அதைச்சொன்னலுங்கோள்போலிருக்கும்.

கோயிற்பொருள்களைத் திருடவென்று கரந்திருப்பவனைக் கண்டவன், உடனே கோயிலதிகாரிகளிடம் அச்சங்கதியைத் தெரிவித்தல் அவன்பாற் கடமையாகும். அவ்வாறின்றி, அதைப் பிறர்க்குத் தெரிவித்தால், கள்ளனைக் கோள் கூறினதுபோலாகுமென்று ஒருவன் மௌனமாயிருப்பானயின், அவனும் கள்ளனேயாவன்.

அதுபோல, சிலர் நீதிஸ்தலங்களில் ஓர் உண்மையைக் கூறும்படி அழைக்கப்பட்டால், அவர்கள் உண்மையையே கூறல் வேண்டுமென்று கருதாமல், தமது சுற்றத்தவரென்றும் சிநேகரென்றும் அன்னேருக்குமாருய் எப்படிச்சாட்சிசொல்லலாமென்றுங் கருதி உண்மைகளை மறைத்துக் கூறுவர். இன்னேரன்னர் இப்பழமொழிக்கிலக்கியமாவர்.

### 137. புத்திமான்பலவாளுவான் புத்தியற்றன்பலனற்றன்.

புத்திசாதுரியமுடையவனே பலமுமுடையவனுவான். கேவலம் முரட்டுப்பலமுடையவன், புத்தியற்றவனுயிருப்பின், அவனது தேகபலத்தினல் அதிக பிரயோசனமுண்டாகாது.

புத்தியுள்ளவன் தேகபலமற்றவனுயிருப்பினும், அவன் தனது யுத்தி தந்தரங்களினல் இன்ன இன்ன காரியங்களை இன்ன இன்ன விதமாய்ச் செய்தால் அநுகூலமெய்தலாமென்று அறிந்து அற்றம்பார்த்துச் செய்வதனல் ஜெயம் அடைவான்.

இதற்கு இக்காலத்தில் நிகழும் ஐரோப்பிய யுத்தங்களை நிதர்சனமாயெடுக்கலாம். அவ்யுத்தங்களில், மனிதனின் சூக்கு

மபுத்தியினால் கண்டுகொள்ளப்பட்ட நூதனகருவிகளும் ஆயுத ங்களுமே வெற்றியை அளிக்க, தோள்வலிமையும் சேனைபலமும் அதிக உபயோகமின்றிப் போய்விட்டன.

ஆதலால், புத்திமானே பலவானவானென்பதற்குச் சந்தே கமில்லை.

## 138 புத்தியற்றவர்கள்பத்தியாய்ச்செய்வதும் விபரீதந்தான்.

தமது சூக்ஷுமபுத்தியினால் ஞானத்தைத் தேடாதவர்கள், பத்தியாய் ஒன்றைச் செய்வதுதானும், விபரீதமாய் முடிதல்கூ டும். ஞானமாகிய அறிவைத் தேடியவர்களோ, விதிவிலக்குகளை உள்ளவாறு பகுத்துணர்ந்து ஒழுகவுந் தக்கவராவர்.

ஒருவன், சாஸ்திரங்களில் விதிந்த கர்மாநுஷ்டான முத லியவைகளைச் செய்யும்போதும், சிறிது சிறிதாக ஞானத்தை யும் அடையுமாறாக அறிவைத் தேட முயலாவிடின் அவனை ஆ த்மார்த்த ஞானாபிவிருத்தியுடையோனென்று கொள்ள முடி யாது.

"சுற்றியோடியும்வாசலாலே" என்றபடி, எவ்வித தவவிரத ங்களைப் பத்தியுடன் அநுஷ்டித்தாலும், ஞானமாகிய கதவைத் திறந்தே யாவரும் முத்தியடைதல் வேண்டும். ஞானமிலதேல், முத்தியுமின்றாம்.

ஞானமெய்தற்குச் சாதனசரணங்கள், சிரவணமனனமாதி யனவேயாதலால், ஆசாரியன் வாயிலாகவோ அல்லது நூல்கள் வாயிலாகவோ அறிவைத் தேடி, தேடியவைகளை ஏகாக்கிரசித் தத்தினால் சிந்தித்துத் தெளிந்து ஞானமெய்தல்வேண்டும். அவ் வாறெய்திய ஞானமும் தான் பரிபாகமெய்திய ஞான்றே பூ ரணபலனைத் தரும்.

நிலையற்றனவாகிய லௌகிகபோகங்களையுஞ் சுவர்க்காதியி ன்பங்களையும் அவாவிச் செய்யப்படுவனவாகிய கர்மானுஷ்டா னங்களும், நிலையான முத்தியைத் தருவதாகிய ஞானமும் ஒன் றுக்கொன்று விருத்தமானவைகளே. ஞானந்தவிர, ஏனையன வெல்லாம் நேரே முத்தியைத் தரத்தக்கனவல்ல. இதனை,

பத்திநெறிநிலைநின் றுகவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியுநதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின் றுமுதிர்சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர்மலைநுழைதனிற்புக்கு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோடெங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டுமற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞானமலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

என்னும் ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடலானு மறிக. இன்னும், "பன்னும்பனுவற்பயன்றேரறிவிலார், மன்னுமறங்கள்வலியிலவே—நன்னுதால், காழொன் றுயர்திண்கதவுவலியுடைத்தோ, தாழொன்றிலதாயிற்றான்" என்ற வெண்பாவும் இப்பழமொழியை வலியுறுத்துகின்றது.

139. பொய்யுடையோருவன்சோல்வன்மையினல்
மேய்போலும்மேமேய்போலும்மே.

பொய்கூறுவோர் சிலர், தாம் கூறுபவைகளைப் பிறர் சுத்தமான மெய்யென்று நம்பும்படி வாக்குவல்லபமாய்க் கூறுவார்கள்; தாம் கூறுபவைகளை நிரூபிக்குமாறு, "காகமிருக்கப் பனங்காய் விழுந்த நியாயம்" போன்று அகஸ்மாத்தாய் நிகழுஞ் சம்பவங்களைத் திருஷ்டாந்தமாயுங் காட்டி வஞ்சிப்பார்கள். அவ்விததருணங்களில், மெய்யுடையவன் பொய்யுடையவன்போல விழிக்க நேரிடும்.

## 140. போக்கணங்கெட்டவன் ராசாவிலும்பெரியவன்.

மானம் மரியாதை யோக்கியம் முதலியனவில்லாதகசடன் தான்தானே ராசாவிலும் பெரியவன்போலிருப்பான் என்பது இதன் தாற்பரியம். அவன், பிறர் தன்னைப்பற்றி எவ்விதம் மதிப்பாரென்ற சிந்தனை சிறிதுமின்றி, தன்னிஷ்டப்பிரகாரம் அயோக்கியமும் அநியாயமுமான செயல்களைப் புரிவான். ஒரு வேளை, அவ்வித செயல்கள் காரணமாய்த் தண்டனையும் அவமானமும் அடைந்தாலும், தான் அபசெயமுறாதவன்போல "விழுந்தவன் மீசையில் மண் படவில்லை" என்றவிதமாய், பின்னரும் வீரம்பேசி நிற்பன்.

இப்படிப்பட்ட கசட்டுலுத்தன் தனது வீம்புக்குணம் அடங்கித் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளாதலால், அவன் தன்னளவில் "ராசாவிலும் பெரியவன்" என்று, புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத்தோன்றப்பண்ணும் வஞ்சப் புகழ்ச்சியணிக்கு இலக்கியமாக இழித்துக் கூறப்பட்டான்.

## 141. மகன்செத்தாலுஞ்சாகட்டும் மருமகள்கர்வம் அடங்கினாற்போதும்.

ஒருத்தி தனது மருமகளில் கொண்ட குரோதங் காரணமாய், அவளை அமங்கலியாகக் காணக்கருதி, தன்மகனிறந்தாலும் நன்றேயென்று விரும்புவாளாயின், அக்கொடியவளது குணத்தை எவ்வாறு விளக்கலாம்? அவள் கொடிய நீசக்குணமுடைய பாபியாவாள்.

அதுபோல, சிலர், தம்மெதிரிக்குக் கேடு விளைவதாயின், தாம் எவ்வித நட்டமுமுறுதற்கு மனமிசையக்கூடிய வீம்பர்களாயிருக்கின்றனர்.

உதாரணமாக: தமது சுற்றத்தவர்மீதுகொண்ட குரோதங்காரணமாய், அயலாரிடத்தில் சென்று, கோள், குடும்பரகசியங்கள் முதலியன கூறுவோரும், தமது தேசத்தினரிடத்தில் கொண்ட துவேஷங் காரணமாய் அன்னியரிடத்தில் சென்ற

கோள், உளவு முதலியன கூறுகின்ற தேசத்துரோகிகளும், இப்பழமொழிக்கிலக்கியமாவர்.

## 142. மண்குதிரையைநம்பிஆற்றிலிறங்கலாமா.

மண்ணினல் செய்யப்பட்ட குதிரையை நம்பி, ஆற்றைக் கடக்கத் துணிதல் ஆபத்துக்கிடமாகும்.

அதுபோல, தகைமையற்றோரைத் தக்காரெனநம்பி எவ்வித முயற்சிகளிலுந் தலையிடலாகாது.

## 143. மனத்திலேபகையும் உதட்டிலேஉறவும்

சிலர் மனத்திலே மூண்டெரிகின்ற குரோதமுடையராயும் பகிரங்கநடைகளில் நல்ல உறவுடையார்போலவுமிருப்பார்கள். அன்னோர் மனத்திலொன்று வைத்து வெளியிலொன்று பேசுகின்ற இழிந்த குணம், அவதந்தரம் பொறாமை கபடம் முதலிய துர்க்குணங்களைத் தம் நெஞ்சகத்தே பொதிந்துவைத்திருப்பர். அப்படிப்பட்டவர்களுடன் சகவாசசம்பந்தமுற்றிருப்போர் மிக எச்சரிக்கையாயிருத்தல்வேண்டும். இதுபற்றியே திருவள்ளுவநாயனாரும் "உட்பகையஞ்சித் தற்காக்க உலைவிடத்து, மட்பகையின் மாணத்தெறும்" என்று கூறினர்.

## 144. மனம்போலவாழ்வு.

மனிதன் தான் நினைத்தபடியே ஆகின்றான். அவன் தான் தற்காலமுற்றிருக்கும் நிலைமையும் ஒழுக்கங்களும் தற்செயலாய்நேர்ந்துள்ளனவல்ல. அவை, அவன் தன் மனத்தில் வளர்த்த மனோசங்கற்பங்களின் காரியமுந் தொகுதியுமாய் நேர்ந்திருக்கின்றன. அவன் எதிர்காலத்தில் அடையப்போகும் நிலைமைகளும், நிகழ்காலத்தில் தான் இலக்ஷியத்தில் குறித்திருக்கும் மனோபாவத்திற்கும் ஏற்றனவாகவேயிருக்கும்.

மனிதனது அசுத்தமான எண்ணங்கள் துன்பத்தையும், பரிசுத்தமான எண்ணங்கள் இன்பத்தையும் விளைக்கின்றன. மரத்தின் வித்துக்கள் தமக்குரிய கால எல்லையிலேயே முளைத்து

ப்பருத்துப் பலனையீதல்போன்று, மனோசங்கற்பங்களும் தத்த மக்குரிய காலங்களிலேயே பரிபாகமெய்துகின்றன. அஃதாவது, அவைகள் செயல்களாகப் பரிணமித்துத் தமக்குரிய இன்பப்பலனையோ துன்பப்பலனையோ தருகின்றன.

மனோசங்கற்பம் வித்துப்போலவும், செயல் மலர்போலவும் இன்பதுன்பங்கள் கனிகள்போலவும் உள்ளன. பிரத்தியக்ஷமான ஸ்தூலப்பிரபஞ்சத்தில் எவ்விதங் காரணகாரியங்கள் தவறாதநியதிக்கிரமமாய் நிகழ்கின்றனவோ, அவ்விதமே அவ்வியக்தமான மனோமண்டலத்திலும் காரணகாரியங்கள் நிச்சயமாகவுங் கிரமமாகவும் நிகழ்கின்றன.

எனவே, மனிதன் தான் எவ்விதமாகவேண்டுமென்று மனோசங்கற்பஞ் செய்துகொள்ளுகின்றானோ, எவ்வித மனோபாவங்களை வளர்க்கின்றானோ, அவ்விதமே காலாந்தரத்தில் ஆகுவான். மனிதன் அகத்திலே வளர்ந்துகொண்டு புறத்திலே நின்ற நிலையில் நிற்க முடியாது. அவன் அகத்தில் வளர்வதற்குத் தக்கபடியே, புறமும் விரிந்து கொடுக்கும்.

ஒருவன் தன்மனத்தில் அசத்தியம் பொறாமை கபடம் அவதந்தரம் முதலிய தீக்குணங்களாகிய பூண்டுகளைக் களைந்து, அங்ஙன் சீவகாருண்ணியம் சத்தியமாகிய விதைகளை விதைக்கட்டும்; அவன் சிறிதுகாலஞ் சென்றபின்னர் தன்னொழுக்கத்திலும் வாழ்க்கையிலும் ஆச்சரியப்படத்தக்கவிதமாய் மாறுதல் அடைவான். பின்னர் அதன் பயனாய் இன்பமும் சாந்தியும் அடைவான்.

ஒருவன், எத்துணைச் சிறந்த ஒழுக்கமுடையனேயாயினும் தன்மனத்தில் அசத்தியம் பொறாமை கபடமாகியவற்றிற்குச் சிறிது இடங்கொடுக்கட்டும்; அவன் ‘ சிறிதுகாலஞ் சென்றபின்னர் தானே கீழ்நிலைக்குத் தாழ்வுறுவன்.

சிலகாலங்களில் நல்லோர் துன்புறுதலையுந் தீயோர் இன்புறுதலையுங் கண்டு, சிலர் இவ்வித கர்மத்தின் காரண காரியங்க

ளில் விசுவாசங்கொள்கின்றிலர். அவர்கள் விஷயங்களை ஆழ்ந்து ஆராய முயலாத அறிவிலிகளாயும், உடனுக்குடனேபலன்களை விரும்பும் பொறுமையிலிகளாயுமே யிருப்பர். நல்லோரநுபவிக்குந் துன்பங்கள் அவர்கள் தாம் முன்னர் வளர்த்த சில தீய எண்ணங்களின் விளைவுகளெனவும், தீயோரநுபவிக்கும் இன்பங்கள் அவர்கள் தாம் முன்னர் வளர்த்த சில நல்லெண்ணங்களின் விளைவுகளெனவும், அன்னோர் அறிகின்றிலர்.

மேலே விளக்கிக் காட்டப்பட்டவற்றால் மனிதன் தன்மனம்போலவே வாழ்வான் என்பது பெறப்பட்டது. ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் "யாதொன்று பாவிக்க நானதுவாதலால்" என்றும், திருவள்ளுவநாயனார், "எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துப எண்ணியோர், திண்ணியராகப்பெறின்" என்றுங் கூறியவைகள் இப்பழமொழியை வலியுறுத்துகின்றன.

## 145. மாமியாருடைத்தால்மட்கலம் மருமகளுடைத்தாற்பொற்கலம்.

அதிக குற்றமான செயலேயாயினுந் தாம் செய்ததாயின் அற்பகுற்றமாயும், அற்ப குற்றமேயாயினும் தம் மனத்திற்கு வெறுப்பானவர்கள் செய்ததாயின் அதிக குற்றமாயும் கருதுவோர் இப்பழமொழிக்கிலக்கியமாவர்.

## 146. முற்றநனைந்தவருக்குக்குளிரில்லை முழுதுங்கெட்டவருக்குத்துக்கமில்லை.

ஒருவனது தேகத்தின் சொற்பப்பகுதியில் தண்ணீர்படின் குளிருண்டாகின்றது. ஆனால், உடம்பை முற்றாய்த் தண்ணீரில் ஆழ்த்தினால் அவ்விதக்குளிருண்டாதலில்லை.

அதுபோல, மனிதர் சொற்ப துன்பத்திற்கும் சொற்ப இகழ்ச்சிக்கும், ஆரம்பத்தில் அஞ்சி வருந்துவார்கள். முற்றான துன்பம் அல்லது இகழ்ச்சியையடைந்துவிடினோ, முன்கொண்ட அச்சமும் வியாகுலமும் நீங்கி, அவைகளைச் சர்வசாதாரணமாய்க் கருதுவார்கள்.

### 147. முளையில்கிள்ளாததுமுற்றினல் கோடாலிகொண்டுவெட்டவேண்டும்.

ஓர் மரத்தை முளையிலேயே கிள்ளுவதாயின், மிக இலகுவாய்க் கிள்ளலாம். வளர்ந்து முற்றியபின்னெனில், கோடாலி கொண்டே வெட்டவேண்டி நேரிடும்.

அதுபோல, தொடக்கத்தில் அதிக தீமையின்றி உடன் வளர்ந்து, காலாந்தரத்தில் அதிக வலிமையும் உறுதியும் பெற்று அதிக தீமை விளைக்கும் விஷயங்களை, ஆரம்பத்திலே நிவிர்த்தித்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

"இது என்ன அற்பகாரியந்தானே, மிஞ்சினல் பின்னர்ப் பார்த்துக்கொள்வோம்" என்று உதாசினமாயிருப்போர், ஈற்றில் அத்தீமைகளை நீக்க இயலாதவர்களாய் அலமர நேரிடும்.

### 148. முள்ளுமேல்சீலைபோட்டால் மெல்லமெல்லவாங்கவேண்டும்.

ஒருவன் தனது சீலையை முள்ளின்மேல் போட்டுவிட்டு, மனம்பதறி இழுத்தெடுப்பானுயின் சீலைக்குச்சேதமுண்டாகும். தான்போட்ட சீலையை மெல்லமெல்லவே எடுக்கவேண்டும்.

அதுபோல, பிறரிடத்தில் தமது பொருள் அல்லது சுதந்தரத்தைக் கொடுத்திருப்போர், மனம்பதறிப் புத்தியீனமான வழிகளிற் பிரவேசித்துக் காரியக்கெடுதி விளைக்காமல், ஆறித் தேறி ஆராய்ந்து யுத்தியான வழிகளை அநுசரித்தே காரியசித்தி பெறல்வேண்டும்.

### 149. மூக்கறுந்தமூளிகாதறுந்தமூளியைப்பழித்தாளாம்.

மூக்கில்லாதவள் தனது குறையையுணராமல், காதில்லாதவளைப் பழிப்பாளாயின், தன்னையே பழித்தல்போலாகும்.

அதுபோல, சிலர் தாம் ஒருவித குற்றமுடையராயிருந்துகொண்டு, பிறரைவேறொருவித குற்றத்திற்காகப்பழிப்பார்கள்.

## 150. மூக்குக்குமேல்போனவெள்ளம் மூவாளேன்னநாலாளேன்ன.

வெள்ளம் ஒருவனது மூச்சையடைக்கத்தக்கதாய் மூக்குக்கு மேலாக ஓடத்தொடங்கிவிடின், மூன்றாளுயரமோடினுஞ் சரிதான் நான்காளுயரமோடினுஞ்சரிதான். எவ்வாறோடினும், ஒரேபலன்தான் விளையும். அஃதாவது, மூச்சடைபட்டு இறத்தல்தான் நிச்சயம்.

அதுபோல, யாதொருவிஷயம் ஓர்வரம்பு கடந்துவிடின் தன் பலனளிப்பதில் ஒரேவிதஸ்வபாவமுடைத்தாயிருக்குமோ, அவ்விதவிஷயங்கள் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாகும்.

## 151. மேழிசசெல்வங்கோழைபடாது

உழுது பயிர்செய்து பெற்ற தாவரப்பொருட்செல்வம் ஓர் காலத்தும் தனக்குரிய மதிப்பில் குறைவு அடையாது. எனவே மற்றைய செல்வங்கள் ஓரோர்காலத்தில் மதிப்புக் குறைவுடையனவாகவுங்கூடுமென்பது அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படுகின்றது.

செல்வங்களில் அதிக விலையேறப்பெற்றனவாய் மதிக்கப்படும் நவரத்தினங்களும், உற்றுநோக்குமிடத்துத் தாவரப்பொருள்களாகிய உணவுவகைகளினுந் தாழ்ந்தனவேயாம். உணவுகள் கிடையாத ஓர் அந்தரமான இடத்தில், ஒரு பொதி நவரத்தினங்களினும் ஓர்பிடி அன்னமே விலையேறப்பெற்றதாகும்.

நவரத்தினம்முதலிய பொருள்களில் மதிப்புவைத்தல் மனப்பிராந்தியே தவிர வேறன்று. அவைகளைச் சாதாரணகற்களில் ஓரினமென்று மதிக்கும் ஞானிக்கு, அந்நவரத்தினங்கள் மதிப்புள்ள பொருள்களாகா.

ஒருவன் எவ்வளவு தங்கம் வெள்ளி "கரன்சிநோட்டு" க்களாலாகிய செல்வத்தை வைத்திருப்பினும், ஈற்றில் அவனுக்குத் தேவையாவது ஒருபிடி அன்னமேயாம். அவன் நாணகரூபமா

கத் தனது செல்வங்களை மாற்றி வைத்திருப்பதின் நோக்கம், வயிற்றுக்கு உணவுவஸ்துக்களை வாங்குவதற்குப் பதிற்பொருளாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றேயாம். யாதேதுமோர் காரணம்பற்றி, அந்நாணகங்கள் தமக்குரிய மதிப்பில் குறைந்துபோமாயின், அவைகள் சரியான செல்வங்களாகமாட்டா. ஒருபோது, அந்நாணகங்களைக் கொடுத்து உணவுவஸ்துக்களை வாங்க முடியாத விதமாய் அந்நாணகங்கள் தம்மதிப்பிற் குறைவுபடுதலுங்கூடும்.

உதாரணமாக: பகை பஞ்சகாலங்களில உணவு வஸ்துக்களுக்குத் தட்டுப்பாடுண்டாகுமாயின், நாணகங்களின் மதிப்புக் குறைந்துவிடும். யுத்தகாலங்களில், உணவுவஸ்துக்களுக்காகத் தம்மெதிரிகளின் தேசத்தையே நம்பியிருப்போர், மற்றெவ்வகைச் செல்வமுற்றவராயிருப்பினும், அவர்கள் உணவு வஸ்துக்களின்மையால் பஞ்சமுற்று அழியவே நேரிடும் ஆதலால், யுத்தம் தாவரப்பொருட்பஞ்சம் முதலியன தற்செயலாய்ச் சம்பவிக்குங் காலங்களில்தான், மேழிச்செல்வமே உண்மையானசெல்வமென்று யாவரும் உணரச் சந்தர்ப்பம் நேரிடும்.

உழுதுண்டு வாழுந் தொழிலுக்கும், அதனுலெய்துஞ் செல்வத்திற்கும், ஒருகாலமும் பழுதுண்டாகாது. மற்றைத்தொழில்களுக்குஞ் செல்வங்களுக்கும் ஒவ்வோர் பழுதுமுண்டாதல்கூடும்.

இதன் மகிமையை விளக்கும் ஓர் சரித்திரமும் உண்டு. அதன் சாராம்சம் வருமாறு:—

பலதொழிலாளரும் வித்துவான்களும் நிறைந்துள்ள ஓர் சபையில், "எத்தொழிலாளர் உலகினர்க்கு இன்றியமையாதவர்கள்" என்று ஒரு பிரசினம் உண்டாயிற்று.

அப்போது ஒரு பிராமணனெழுந்து "நானேயாவருக்குங் கல்வியறிவு கொடுக்கின்றேன்; யாகம் பூசையாதிய தேவகாரியங்கள் நடத்துகின்றேன்; என்னாலேயே, எண்ணும் எழுத்தும் உலகத்தில் வழங்கிச் சகல காரியங்களும் குழப்பமின்றி ஒழுங்

காய் நடைபெறுகின்றன; என்னாலேயே உலகத்தில் சகலவித்தைகளும் அழிக்தொழியாதிருக்கின்றன; இவ்வாறான காரணங்களால் நானே முக்கியமானவன்" என்று கூறினன்.

பின்பு ஓர் க்ஷத்திரியனெழுந்து "பிராமணன் எவ்விதம் முக்கியமாகக்கூடும்; நானே உலகத்தில் தருமங்களுக்கெல்லாம் பாதுகாவலனயிருக்கின்றேன்; நானில்லாவிடில் சனாதன தருமங்களெல்லாஞ் சீர்குலைந்துவிடும்; நல்லோருக்குத் தீயோர் இடுக்கண் விளைக்கவும், மெலியோரது சொத்துக்களை வலியோர் அபகரிக்கவுந் தொடங்கிவிடுவார்கள். இவ்வாறான துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வதால் நானே முக்கியமானவன்" என்று கூறினன்.

பின்னர், ஓர் வைசியனெழுந்து "பிராமணனுஞ் க்ஷத்திரியனும் எவ்விதம் முக்கியமாதல்கூடும்; நானே ஒவ்வொருவரது வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாதனவாய் உணவுப்பொருட்கள் முதலியவற்றை ஆங்காங்கு அவரவர் அடையுமாறு செய்கின்றேன். பசுவர்க்கங்களை விருத்திசெய்விக்கின்றேன்; தானதருமஞ்செய்கின்றேன். தேசத்திற் பொருள்கள் என்னாலேயே விருத்தியடைகின்றன. இவ்வாறான காரணங்களால் நானே முக்கியமானவன்" என்று கூறினன்.

ஈற்றில், இவைகளெல்லாவற்றையும் பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு சூத்திரன் எழுந்து "இச்சபையின்முன் பேசியவர்களெல்லாம் தாந்தாமே பிரதானமுடையோரென்று வெகு வாக்குவல்லபத்துடன் பேசினர்கள். நானே நாட்டுப்புறத்தவன். அவ்விதமான வாக்குவல்லபமும் நாகரிகமான பேச்சும் எனக்கு வரா. ஆனாலும், இச்சபையில் பேசியவர்களுக்கும் மற்றையோர் யாவர்க்கும் நானே உணவுப்பொருட்களை விளைவித்துக் கொடுக்கின்றேன். நானில்லாவிடில் உலகத்தில் ஒருவரும் சீவித்திருக்கமாட்டார்கள். இவ்வளவுதான் நான் சொல்லமுடியும்" என்று தாழ்மையுடன் கூறினன்.

அச்சபையிலிருந்தோர் யாவரும், சூத்திரன் கூறியதே உண்மையென்றுணர்ந்தனர். இதனாலும் மேழிச்செல்வமே முக்கியமானதென்பது விளங்குகின்றது.

### 152. மௌனம்கலககாசம்

அறிவீனர் அயோக்கியர் துஷ்டர் முதலியோர் வாக்குவாதம விளைக்கக்கூடிய அல்லது கோபமுண்டாக்கத்தக்க வார்த்தைகளை மொழிவாராயின், அவரது வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடாமலும் பொருட்படுத்தாமலும் மௌனமாயிருத்தல், கலகமுண்டாகாமற் செய்யும் வழியாம்; அதுவே அறிவாளிகளின் செயலுமாம்.

### 153. யதார்த்தவாதிவெகுசனவிரோதி.

தருமநெறியைக் கடைப்பிடித்து வாதித்து நிற்போன் பெரும்பாலரால் விரோதியென்றே கருதப்படுவான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

சிற்சில ஊர்களில் பாமரரும் அயோக்கியருமே பெரும்பாலராயிருப்பர். அவ்விதமான ஊர்களில் யதார்த்தவாதிக்கும் நல்லவர்க்கும் அதிகாரமும் மதிப்பும் இரா. "மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர்" என்றவாறு, அவர்கள் தம்மைப்போலொத்த மனப்பாங்கும் நடைகளுமுடையோரையே மேன்மையாக மதிப்பர்.

பாமாரின் மத்தியில் வசிக்கும் யதார்த்தவாதி, தான் பிறரிடத்தில் காணும் அநியாயச் செயல்களையுங் குற்றங்களையும், உற்றதருணங்களில் கண்டித்தொழுகுவான். அவன் தன் மனச்சாட்சிக்கு ஒவ்வாதவைகளைக் கண்டிக்கவேதுணிவான். ஆகவே அயோக்கியருந் துட்டரும் அவனைத் தம் விரோதியாக மதிப்பார்கள். பாமரர் "இவன் யாவன் புதிதாயொன்று போதிக்கமுற்படுகிறான்" என்று துவேஷங்கொள்வார்கள்.

இவ்வாறு, சில சந்தர்ப்பங்களில் யதார்த்தவாதி வெகுசனவிரோதியாய் முடியினும், உண்மையான அறிவாளிகளிடத்தில் எக்காலமும் மதிப்புப்பெறுதலுடன், பாரமார்த்திக க்ஷேமத்தையும் அடைதற்கு அருகனுவான்.

இவ்வுலகத்தில் அநேக அரிய உண்மைகளைக் கண்டு உலகினர்க்கு வெளியிட்ட மகான்களும் பெரியோரும், முற்காலங்க

னில் பாமரரால் இடுக்கணும் நிந்தையும் அடைந்தவரேயாம். அவர்கள் தம்மனக்காட்சியில் கண்ட உண்மைகள், மன்குலத்தார்க்குத் தற்காலத்தில் தேடற்கரிய தேட்டமாய் விளங்குகின்றன. ஆயினும், அக்காலத்தில் அவர்களுடையமகிமையையும் உண்மையையும் சனங்கள் சரியானபடி அறிந்திலர். மேற்சொல்லப்பட்ட தாற்பரியங்களே,

சத்தியமெக்காலுஞ்சனவிருத்தமாகுமே
எத்தியபொய்யார்க்குமிதமாகும்—நத்தியபால்
வீடுதொறுஞ்சென்றுவிலையாமதுவிருந்த
வீடுதனிலேவிலையாமே.

என்ற நீதிவெண்பாவும் வலியுறுத்துகின்றது.

154. யானைவிற்றால்யானைலாபம்
பானைவிற்றால்பானைலாபம்.

ஒருவன் தன் வியாபாரத்தை எவ்வளவில் பெருக்கக்கொண்டு நடாத்துகின்றானோ, அவ்வளவுக்கு லாபமும் அதிகமாய் அடைவான்.

சொற்ப முதலுடன் அற்ப வியாபாரத்தை நடாத்துவோர்க்கு, அந்த முதலுக்குத்தக்க லாபமேயுண்டாகும். பெரும்முதல்விட்டுப் பாரித்த வியாபாரம் நடாத்துவோர்க்கு, அப்பெரும்முதலுக்குத் தக்கவாறே பெரும் லாபமும் உண்டாகும். "நாற்றுக்கு மிஞ்சினால் ஊற்று" என்ற பழமொழியும் இதற்குச் சார்பாகவேயெழுந்தது.

155. யானைகண்டகுருடர்போல.

இது ஓர் உபகதையைப்பற்றிய பழமொழி. அதன் சாராம்சம் வருமாறு:—

சில பிறவிக்குருடர், யானை எவ்விதமாயுள்ளதென்று அறியவிரும்பி, ஒரு யானைப்பாகனிடத்திற் சென்று, தமக்கு ஒரு யானையைக் காண்பிக்குமாறு வேண்டிநின்றார்கள். அப்பாகன்,

அவர்களது வேண்டுகோட்கிணங்கி, ஒரு யானையை அவர்கள் முன் கொணர்ந்து விடுத்தான். அப்போது, அக்குருடர், யானையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தைத் தடவியறிந்து, அவ்வவ்வங்கமே யானையின் முழுரூபமென்று கருதிக்கொண்டு, தம்மிடத்திற்குச்சென்றனர்.

பின்னர், "யானை எதனைப்போலுள்ளது" என்று அக்குருடருக்குள் ஒருவிவாதமுண்டாயிற்று. அப்போது யானையின் துதிக்கையைத் தடவியறிந்தவன் "யானை உலக்கைபோலுள்ளது" என்றான்; செவியைத் தடவியறிந்தவன் "யானை முறம்போலுள்ளது" என்றான்; கால்களைத் தடவியறிந்தவர்கள் "யானை உரல்போலுள்ளது" என்றார்கள்; வயிற்றைத் தடவியறிந்தவர்கள் "யானை சுவர்போலுள்ளது" என்றார்கள்; வாலைத்தடவியறிந்தவன் "யானை விளக்குமாறுபோலுள்ளது" என்றான்; இவ்வாறே, அப்பிறவிக்குருடர், தாந்தாம் அறிந்த அளவில் பலபடக் கூறி விவாதப்பட்டனர்.

அதுபோல, சிலர், ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி விவாதம்புரியும்போது தாம்தாம் அறிந்த அளவாகக் கூறி, அதனையேஉண்மையென்று பிடிவாதஞ்செய்வர்.

இவ்வுலகத்தில் மதவிவாதம் புரிவோரில் பெரும்பாலார் இப்பழமொழிக்கே இலக்கியமாகின்றனர்.

156. வரம்புயரநீருயரும், நீருயரநெல்லுயரும்
நெல்லுயரக்குடியுயரும் குடியுயரக்கோனுயரும்.

இது ஔவையாரின் சரித்திரத்தைப்பற்றி வழங்கும் பழமொழி. அதன் தாற்பரியம் வருமாறு:—

ஓர் இராசசபையில், மங்கலகாரியத்திற்காகச் சென்றுவீற்றிருந்த பெரியோர், இராசனுக்கு வாழ்த்துதல் கூறும்படிகேட்கப்பட்டார்கள். அப்போது, வித்துவான்களும் பெரியோரும் பலவித ஆசிமொழிகள்கூறி வாழ்த்தினார்கள் பின்னர், ஔவையார் "வரம்புயர" என்று கூறி, அரசனை வாழ்த்தினார். சபை

யோர் அவ்வார்த்தையை வாழ்த்துமொழியென்றுணராமல், அரசனை வாழ்த்தும்படி ஔவையாரைக் கேட்டனர். ஔவையார் மறுபடியும் "வரம்புயர" என்று கூறினர். அப்போதுசபையோர் அதிசயமுற்று, அவ்வாழ்த்துமொழிக்கு அர்த்தமென்னவென்று வினவினர். ஔவையார் "மழை குறைவின்றிப் பெய்தால், குடிகள் வயல்களின்வரம்பை உயர்த்துவார்கள்; வரம்புயர வெள்ளமுயர்ந்து தானியவகைகளாதியன மிகுதியாய் விளையும்; அவை மிகுந்தால் பிரசைகள் க்ஷேமமாய் வாழ்வார்கள். பிரசைகள் க்ஷேமமுற்றால், அரசனுங் க்ஷேமமுறுவான்" என்ற தாற்பரியத்தைச் சபையோர்க்குக் கூறி விளக்கினர்.

## 157. வழியேபோய்வழியேவந்தால்அதிகாரி செங்கோலென்னசெய்யும்.

அரசனால் நிரூபிக்கப் வெளியிடப்பட்ட, நியாயப் பிரமாணங்களுக்கு மாறின்றி, ஒருவன் ஒழுகுவானாயின், அவனை, அவ்வரசனது வேலைக்காரராகிய அதிகாரிகளின் அதிகாரம் யாதேனுஞ்செய்யவல்லதல்ல. நியாயத்துக்கு மாறின்றி ஒழுகுவோன் எவருக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை என்பதை இப்பழமொழி உணர்த்துகின்றது.

## 158 வறியோர்க்கழகுவறுமையிற்செம்மை.

வறியவரானோர்க்குச் சிறப்புத்தருவது, வறுமையாயிருக்கும்போதுஞ் செம்மையாயிருத்தலேயாம்.

தனவந்தர்கள், மாடமாளிகையாதி வீட்டினில் வசித்தும், அறுசுவையோடு வேண்டுவன புசித்தும், விரும்பியநகை உடைவிதம்விதம் தரித்தும், களிப்புறுவர். ஆனால், யோசிக்கும் வேளையில், பசிதீர உண்பதும் உடுப்பதுமே கைகண்ட பலனாகும்.

ஆதலால், மிதமிஞ்சிய உல்லாச போகங்களை இச்சித்தல் மனப்பிராந்தியேயென்று, வறியோருணர்ந்து மனமடங்கித் தமக்குற்றநிலையில் சீர்சிறப்பாயிருத்தலே, அறிவாகும்.

அஃதெவ்வாறெனில்: வறியோர், தமக்குடையது ஓர் சிறுக்குடிசையேயாயினும் அதனை அழகுறவுஞ் சுத்தமாயும் வைத்திருத்தலாலும், தாம் உடுப்பது பருத்திப்புடைவையேயாயினும் அதனைப் புனிதமாயும் நாகரிகமாயும் உடுத்தலாலும், தாம் அணிவது சொற்பவிலையுள்ள ஆபரணமேயாயினும், அதனை நாகரிகமாயும் அழகுறவும் அணிதலாலும் சீர்சிறப்பெய்தல்கூடும். இதுநிற்க,

ஒருவன் விலையேறிய பொருள்களையும் உல்லாசபோகங்களையும் நாடுதல், தன்மனத்தைத் திருப்திப்படுத்தற்கேயாம். அத்திருப்தியை "ஒன்றைவிட்டொன்றுபற்றி" யுழலும் மனமோ ஒருகாலத்தும் அடைவதில்லை. ஆகலின், ஒவ்வொருவரும் தாம் உற்ற நிலையில் திருப்தியுற்று வாழ்தலே அறிவாகும்.

இங்ஙனங் கூறினமையால், யாவரும் தமது நிலைமையை உயர்த்த முயலாமல் தாமதகுணம் மேலிட்டவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமென்பதன்று. ஒவ்வொருமனிதனும் தன்னாலியன்றவரையில் மனவூக்கமும் முயற்சியுமுடையனாய், தர்மமானநெறிபற்றிப் பொருள்தேடிப்போகங்களை அநுபவித்துத் தர்மங்களுக்கும் ஈதலே நன்றாகும். ஏனெனில் போகத்திற்கும் யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் காரணகாரிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. போகங்களை அநுபவித்து மனந்தெவிட்டப்பெற்று உபசாந்தியை ஆவலுடன் ஆசிப்போர் இலகுவாய் யோக ஞானங்களையும் அடைவர். ஆதலால், ஒருவன், தருமநெறி வழுவாமல் மிதபோகங்களை அநுபவிக்க விரும்புதல் நன்றாம். இஃதிங்ஙனமிருக்க,

ஒருவன் மேன்மையடைவது கேவலம் வெளிவேஷத்தினாலன்று என்பதையும் யாவரும் உணர்தல் வேண்டும். உண்மையான மேன்மையாவது அறிஞரால் நல்லோனென மதிக்கப்படுதலேயாதலால், வறியோர் தமது நற்குண நற்செயல்களினால் "நல்லவன்" என்று பேர் சம்பாதித்தலே மேன்மையாகும்.

பொய் கொலை களவு பொறாமை நம்பிக்கைத்துரோகம் அவதந்தரம் முதலியனவுடைய தனவந்தனைக்காட்டிலும், சீவகா

ருண்ணியமும் யோக்கியமுமுடைய வறியவன் மிக மேலானவனாவன். யோக்கியமாய் வாழ்வோன் கூலிவேலை செய்து பிழைத்தலும் இகழ்ச்சியாகாது. பொய் கூறி ஒருவனது பொருளை அபகரித்தலே இகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அறிவீனரே வெளிவேஷத்தினால் மனிதனை மதிப்பர்; அறிவாளிகள் அறிவு ஒழுக்கம்யோக்கியம் முதலியவற்றினாலேயே ஒருவனை மதிப்பர்.

ஆதலால், ஒருவன், யோக்கியமான ஒழுக்கத்தினின்று வழுவாமல்தான் தற்காலமுற்றிருக்கும் நிலைமையில் சீர்மையும் நேர்மையும் பொருந்த வாழ்தலே அறிவாகும்.

159. வாப்பாவும்மாமரமும்ஓடையும்வந்தால்
மாலுமிசாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறேன்.

இது ஓர் உபகதையைப்பற்றி வழங்கும் பழமொழியாகும். அதன் சாராம்சம் வருமாறு:—

ஒரு மீகாமன் தன் மகனுக்கு ஒரு மாமரத்தின்கீழிருந்து நட்சத்திரங்களின் நிலைகளையுங் கதிகளையும் அம்மாமரத்தின் கொம்பர்களுக்கூடாகக் காட்டி, மாலுமிசாஸ்திரங் கற்பித்துவந்தான். மீகாமர்கள் நடுச்சமுத்திரத்தில் நடுநிசியில திசையும் நேரமும் அறியவேண்டியது அவசியமாதலால், வானசாஸ்திர விஷயங்களிலுஞ் சில அறிவது மரபு.

மேற்சொல்லிய மீகாமனின் மகன், மாமரத்தடியிலிருந்து மாலுமிசாஸ்திரங்கற்றுப் பரீக்ஷையில் தேறினான். சிலநாட்கழிந்தபின், அவன் ஒரு கப்பலில் மாலுமித்தொழிலில் ஏற்பட்டு, முதன்முறையாய் ஓர் துறைமுகத்திற்கு அக்கப்பலைக்கொண்டு செலுத்தவேண்டியவனாயினன்.

ஓர்நாள் அக்கப்பல் நளளிரவில் நடுச்சமுத்திரத்தில் போகும்போது, புயலிலகப்பட்டுத் திக்குந் துறையுந் தெரியாமல் தன்போக்கிலே போகத் தொடங்கிற்று. கப்பலோட்டிகளோ திக்கும் நேரமுஞ் செல்லுமிடமும் அறியாமல் திகைத்தவர்க

ளாய் மாலுமியிடஞ்சென்று, செய்யத்தக்கது யாதென வினவி னர். புதிய மாலுமி அப்போதுதான் நித்திரையினின்று விழித் தெழுந்தனர். அவர் இதற்குமுன் கப்பலைச் செலுத்திப் பயின் றவரல்லராதலாலும், அவர்கற்ற கல்விகளெல்லாம் மாமரத் தின்கீழேயாதலாலும், யாதொன்றுந் தெரியாமல் மயங்கி, மாமரமும் ஓடையுமெங்கேயென்று பார்த்தார். "ஓ! இல்லை" இப்போது தான் கப்பலிலிருப்பதாய் ஞாபகம் வந்தது.

ஓடையில்நின்று மாமரக்கொம்பர்களினூடாக, நட்சத்திர ங்களைப் பார்த்தால்தான், அவருக்கு மாலுமிசாஸ்திரம் தெரி யும். எனவே, அப்புதிய மாலுமி, கப்பல்வேலையாட்களைப் பார் த்து "வாப்பாவும் மாமரமும் ஓடையும் வந்தால் மாலுமிசாஸ் திரஞ் சொல்லுகிறேன்" என்று கூறினன்.

இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாகச் சில மாணவர்கள் கலா சாலைக் கல்விகளைக் கற்றுத்தேறியவுடன், தாம் பூரணமாய்க்கற் றுவிட்டதாயெண்ணி, தம் தகைமைக்கு மிக்க முயற்சிகளிலும் பதவிகளிலும் புகுந்து, வியவகாரசாதுரியமும் அநுபவமுமின் மையால், பிரதிகூலமெய்துகின்றனர்.

## 160. வேதத்திற்குஉலகம்பகை
## உலகத்திற்குஞானம்பகை.

வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் உலகத்தைக் கயிற்றரவு கானநீர் இந்திரசாலம் கனவுலகு முதலியனபோலப் பொய்யானதென் றும், சீவர்கள் தேகேந்திரியாதிய பிரபஞ்சங்களைக் காணுதல் அவித்தையின் காரியமேயென்றுங் கோஷிக்கின்றன. ஆகலின், வேதத்திற்கு உலகம் பகையெனப்பட்டது.

இனி, உலகத்திற்கு ஞானம் பகையென்றது லௌகிகபோ கங்களை உண்மையான இன்பமென்று கருதி அவற்றைப் பெறு தற்காகிய கர்மங்களைப் புரிவோருக்கும், முத்தியின்பமும் விட பானந்தம்போன்றதோரின்பமேயாமென்று கருதுவோருக்கும், உண்மைஞானம் பகையாகுமென்பது பற்றியென்க.

எவ்வாறெனில்: ஆன்மாவைத்தவிர, மற்றைய அனாத்துவங்களாகிய ஜகசீவர்களும் சுவர்க்காதியின்பங்களும் பொய்யென்றல் அன்னோரது மனோபாவத்திற்கு உவப்பாகாது.

உலகத்தவரிற் பெரும்பாலார் முத்தியென ஒன்றை விரும்புதல் அம்முத்தியிலும் இவ்வுலகில் அந்தக்கரணங்களினால் அநுபவிக்கப்படும் இன்பம்போன்ற ஓர்வித இன்பமுண்டென்றேயாம். மாயைக்குட்பட்ட அந்தக்கரணங்களின் இன்பத்தைக்கொண்டு, முத்தியின்பமும் அவ்விதத்தது என்று அநுமானித்தல் தவறாகும். உலகத்தவர் அவாவுடன் பற்றுகின்ற இவ்வுலக நடைகளே, ஞானிகளுக்கு நெஞ்சம் பகீரெனும் அச்சத்தைத் தருகின்றது. எனவே, சீவர்களின் மனோநிலைக்கேற்கவே விஷயங்கள் இன்பமெனவுந் துன்பமெனவுந் தோன்றுகின்றன என்று பெறப்படுகின்றது.

இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக: சிறுபிள்ளைகளின் சமுகத்தில், செயற்கையழகு செய்யப்பெறாதவளும் இயற்கையழகே வாய்ந்துள்ளவளுமாகிய ஒருபெண்ணையும், இயற்கையழகு அதிகமில்லாதவளும் செயற்கையழகில் கூத்துவேடம் பூணுவது போல மைப்பூச்சு நகைகளாதியவற்றினால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளுமாகிய ஒரு பெண்ணையும், நிறுத்தி, அவ்விருவரில் யார் அழகுள்ளவரென வினவின், அச்சிறுவர் கூத்துவேடம் பூண்ட பெண்ணையே அழகுடையவளென்பர். ஆனால், அழகின் தத்துவத்தை அறிந்தோர் இயற்கையழகு வாய்ந்தவளையே அழகியென்பர்.

அதுபோல, ஞானமெய்தாதவர்களும், அந்தக்கரணங்களிலநுபவிக்கப்படுகின்ற விடயானந்தம்போன்றதொன்றே முத்தியின்பமும் என்று அநுமானிப்பர். ஆனால், மெய்ஞ்ஞானிகளோ "தோற்றுமுலகமையெல்லாந்தோற்றுதிருக்குஞ்சுக" மாகிய உபசாந்தநிலையே முத்தியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். சாஸ்திரங்களும், தூலாருந்ததிநியாயம்பற்றிப் பலவித பக்குவிகளுக்கும் ஏற்றவாறு பலவிதங்கூறி, முடிவில் அந்நிலையே முத்தியென விளங்குகின்றன அந்நிலை, அவித்தையின் ஆவரணவிட்சேபசக்திக

னிறாற் பூரணமாய் மறைபட்ட ஜீவர்களின் மனோபாவத்திற்கு, பயங்கரமானதாயும் விருத்தமானதாயுமே தோன்றும். பக்குவ மெய்திய ஜீவர்களுக்கே அக்கினியில் பற்றுண்டாகும். ஞானிக ளுக்குக்கூட, சிலபோது அக்கினியில் பற்றுண்டாகாதபடி, இந் தமனமாயை தடைசெய்ய எத்தனித்தலுண்டென்பதை, இத ன்கீழ்க்காணும் ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல் ஒன்றி னால் அறியலாம். ஞானிகளையே மனமாயை இவ்வாறு தடுக்க எத்தனித்தலுண்டெனில், ஏழைமதியினரைத் தடுக்குமென்ப தற்குக் கூறவும் வேண்டுமா?

மேலே விரித்து விளக்கப்பட்டவற்றால், பிரபஞ்சமும், அ தன்கணுள்ள இன்பங்களும் பொய்யெனவும், அந்தக்கரணங்க ளினால் அநுபவிக்கப்படும் இன்பங்கள் விபரீததுன்பங்களென வும், பிரபஞ்சமாதியன தோற்றாத நிலையாகிய உபசாந்தநிலையே முத்தியின்பமெனவும் பெறப்பட்டன. இவ்வாறான கொள்கைக ளைப் பக்குவாது மனம் இலகுவில் பற்றுதல் செய்யாது.

பிரமத்திற்கும், தனக்கும், மற்றைய ஜகஜீவர்களுக்குமுள் ள சம்பந்தத்தை வேதாந்த சாஸ்திரப்படி உணராதவர்களுக்கு பிரபஞ்சமாதியன பொய்யென்ற கொள்கை நகைப்பிற்குரியதா கவே தோன்றும். இவ்வாறான காரணங்கள்பற்றியே உலகத்த வர்க்கு ஞானம் பகையெனப்பட்டது.

இதன்கீழ்க்காட்டப்பட்ட, மெய்ஞ்ஞானிகளின் திருப்பா டல்களிலுள்ள பிரமாணங்கள், மேற்சொல்லிய கொள்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன. அவைகளில்,

## பிரபஞ்சம்பொய்யென்பதற்குப் பிரமாணங்கள்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வருமாறு:

"தேன்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேனின்னால்நாட்டியவகிலமாயை
கான்முயற்கொம்பேயென்கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்மலர்முளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும்."

"கடத்தைமண்ணெனலுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தருமம்"

"இந்திரசாலங்கனவுகானலினீரெனவுலகமெமக்குத்தோன்ற"
"இந்திரசாலமமைபவொருகூத்துஞ்சமைந்தாடுமனமாயை"

"சகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோ"

"உண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே"

"பொய்க்காலதேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும்பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வாவில்லைபோக்குமில்லை
அக்காலமிக்காலமென்பதில்லையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ"

"ஆதிக்கநல்கினவராரிந்தமாயைக்கென்
றறிவின்றியிடமில்லையோ
அந்தரப்புஷ்பமுங்கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ"

"எந்நாளுமுடலிலேயுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம்பிராணனுமெனைச்சடம
தென்றுனேச்சித்தென்றமே
யந்நாளிலெவனோபிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெமையடக்கிக்குறக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்

முன்னாகநீயென்னகோட்டைகொண்டாயென்று
 மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்டமெழுகாயுளங்கருகன்
 முறைமையோபதிஞயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலேயினிச்
 சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே"

"இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த—எனக்
 கெவ்வண்ணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கின்
மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற—வஞ்ச
 மாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி
சங்கரசங்கரசம்பு"

"காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
 காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமே"

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வரு
 மாறு:—

"இந்திரஞாலங்காட்டியவியல்பும்"
"பொய்யாயினவெல்லாம்போயகலவந்தருளி"
"இந்திரஞாலம்போலவந்தருளி"

பட்டணத்துச்சுவாமிகளின் திருப்பாடல் வருமாறு:—

"மையுரகெண்ணியும்மைந்தரும்வாழ்வும்மனையுஞ்செந்தீ
ஐயாநின்மாயையுருவெளித்தோற்றமகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்ததுநாட்செலநாட்செலவெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே"

திருவள்ளுவநாயனாரின் திருக்குறட்பாக்கள் வருமாறு:—
"சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின்
வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு"

"பொருளல்லவற்றைப்பொருளென் றுணரும்
மருளானுமாணாப்பிறப்பு"

"எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினுமப்பொருள்
மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு"

இனி, விடயானந்தம்போன்றில்லாத உபசாந்த நிலையே முததியின்பமென்பதற்கும், அதில் பெரும்பாலும் மனதிற்குப்பற்றின்மையும் பயங்கரமுமுளவாமென்பதற்கும், சத்துச்சித்தாயுள்ள ஆன்மா ஒன்றேயென்பதற்கும் பிரமாணங்கள்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வருமாறு:

"கன்னிகையொருத்திசிற்றின்பம் வெம்பென்னினுங்
  கைக்கொள்வள பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனேசொன்னவாறென்னெனக்
  கருதிநகையாவளதுபோல்"

"நீயற்றவந்நிலையேயநிட்டையதினியிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா"

"சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ"

"மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்த்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே"

"நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
  நானுநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே"

"எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன் றுநீயெனக்கொன் றில்லை
  யென்மோனநன்னெறி"

"பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
  பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்

சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை"

"தானானதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவரதுவேசொல்லும்"

"பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றண்டோபூரணாநந்தவாழ்வே'

"நானென்றுநீயென்றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலேவாடினேன்"

"நன்றறியேன்தீதறியேன்நானென்றுநின்றவனார்
என்றறியேன்நானேழையென்னேபராபரமே"

"பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவும்
ஆராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே"

"அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே"

"வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோர்பராபரமே"

"மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே"

"நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞானுருவேஞானமேஞேயமேநல
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே"

"இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை"

"வேதாவையிவ்வண்ணம்விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாதுநிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடில்
போதமேநிற்குமப்போதத்தைநாடிலோ
போதமுநினால்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறையாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்தும்
ஆதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலால்
அகிலமீதென்னையாட்டி
ஆடல்கண்டவனுநீ ஆடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்றதாய்தந்தைதானுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே"

"வேதாகமத்துணிபிரண்டில்லையொன்றென்னவே"

"வேதமுடனாகமபுராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவிததுவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கும்

றதரிய தளிதமேயத் தவிதஞானத்தை
யுண்டெனுஞானமாகும்
ஊகமனுபவவசனமூன் றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மதம்"

சிவவாக்கியர் திருப்பாடலிலுள்ளன வருமாறு:—

"மின்னெழுந் துமின்பரந் துமின்னொடுங்கும்வாறுபோல்
என்னுள்நின் றவெண்ணுளீசனென்னுளே யடங்குமே
கண்ணுணின் றகண்ணில்நேர்மைகண்ணறிவிலாமையால்
என்னுணின் றவென்னைநானறியானறிந்ததில்லையே"

"ஒன் றமொன் றமொன் றமேயுலகனைத் துமொன் றமே
அன் றமின் றமொன் றமேயனாதியானதொன் றமே"

"ஆதியானதொன் றமேயனேகரூபமாயமாய்ப்
பேதபேதமாயெழுந் துசர்வசீவனானபின்
ஆதியோடுகூடுமீண்டெழுந்துசன்மமானபின்
சோதியானஞானியாருஞ்சுத்தமாயிருப்பரே"

"என்னகத் துளென்னைநானெங்குநாடியோடினேன்
என்னகத் துளென்னைநானறிந்திலாததாகையால்
என்னகத் துளென்னைநானறிந்துமேதெரிந்தபின்
என்னகத் துளென்னையன்றியாதுமொன் றமில்லையே"

"அவனுமுண்டுநானுமில்லையாருமில்லையானதே"
"உருக்கலந் துநின்றபோதுநீயுநானுமொன் றலோ"

"நானிலாததொன் றமில்லைநானுமில்லைநண்ணிடில்
தானிலாததொன் றமேதயங்கியாடுகின்றதே"

"தானுவாகநின்றசீவன்தான்சிவமதாகுமே"
"பன்னியுன்னியாய்ந்தவர்பரப்பிரமமாவரே"

"உயிர்சிவத்தின்மாயையாகியொன்றையொன் றகொன்றிடும்
உயிர்சத்திமாயையாகியொன்றையொன் றதின்னுமே"

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம் வருமாறு:—

"நானென்றுந் தானென்றுநாடிநான்சாரவே
தானென்றுநானென்றிரண்டிலாத்தற்பதந்
தானென்றுநானென்றதத்துவநல்கலாற்
றானென்றுநானென்றுஞ்சாற்றகில்லேனே"

தேவாரம் வருமாறு:—

"பாஞ்சபூதிகத்துண்ணின்றபண்பனே
ஆய்ந்து ஆய்ந்து அறிவாலறிந்தபின்
தேய்ந்துதேய்ந்துசிவமல்லதில்லையென்
றோய்ந்துபோனதென்னுள்ளமுள்ளமே"

ஸ்ரீமாணிக்கவாசகசுவாமிகளின் திருப்பாடல்களிலுள்ளன வருமாறு:—

"இன்றெனக்கருளியிருள்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாந்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயல்லையன்றியொன்றில்லை
யாருன்னையறியகிற்பாரே"

"வான்கெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீர்மண்கெடினும்
தான்கெட்டலின்றிச்சலிப்பறியாத்தன்மையனுக்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ"

'வானாகிமண்ணாகிவளியாகியொளியாகி
யூனாகியுயிராகியுண்மையுமாயின்மையுமாய்க்
கோனாகியானெனதென்றவரவரைக்கூத்தாட்டு
வானாகிநின்றாயையென்சொல்லிவாழ்த்துவனே"

"ஈசனே நீயல்லதில்லையிங்குமங்குமென்பதும்
பேசினேனோர்பேதமின்மை"

"யானேபொய்யென்னெஞ்சும்பொய்யென்னன்பும்பொய்"

"வேதமும்வேள்வியுமாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினார்க்குச்
சோதியுமாயிருளாயினார்க்குத்
துன்பமுமின்பமுமாயினார்க்குப்
பாதியுமாய்முற்றுமாயினார்க்குப்
பந்தமுமாய்வீடுமாயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக்
காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே"

"ஒன்றாய்முளைத்தெழுந்தெத்தனையோகவடுவிட்டு"

"பித்தவுலகிற்பிறப்போடிறப்பென்னுஞ்
சித்தவிகாரக்கலக்கந்தெளிவித்த"

"பேதைகுணம்பிறருருவம்யானெனதென்னுரைமாய்த்து"

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளின் திருப்பாடலிலுள்ளன வருமாறு:

"தன்னால்வினையுஞ்சகசிவபரந்
தன்னாலழியுந்தனதாம்விழியால்
என்னாலெனையென்னிலெனைக்கருளு
மன்னேயடியேனபயமபயம்"

"கானலைநீரென்றுணர்ந்துகரையுந்திரையுநுரையுங்கண்டாற்
போல், தானல்லாவுனைத்தானுக்கிச்சாத்திரகோத்திரஞ்சாற்றுகி
ன்றாரே"

"பாத்திரபேதத்தினாலேபலகோடியிரவிகள்பேதமானாற்போல்
நேத்திரமானபிரமங்கரிற்ப்ரபஞ்சமுமாயுதித்தானே"

"பொன்னையொழியச்சவடிகாறையிலையாற்போல்
புவனங்கள்பதினாலுமிருந்தபடிபார்க்கில்

என்னையொழியப்புவனமேதுமில்லையென்றிட
டிரவுபகலனவரதமறையுமேடாபறையை"

"என்னிலேயாவையுங்கண்டிடலாவதும்
யாவையுளென்னையுங்கண்டிடலாவதும்
அன்னியங்கண்டிலோமென்றிடலாவதும்
அறிவேவடிவாயிருந்திடினல்லவோ"

"ஆதிப்பிரமமறியாமைதன்னாலே
பேதித்துத்தோன்றிற்றென்றிம்பிலடி
பிறப்பிறப்பில்லையென்றிம்பிலடி

வந்தபிறவியும்வானாதிபூதமும்
இந்திரசாலமென்றிம்பிலடி
யெனக்கழிவில்லையென்றிம்பிலடி.

ஏகமேயல்லாலிரண்டில்லையத்விதப்
போகமேயானேமென்றிம்பிலடி
புலன்வழிகெட்டதென்றிம்பிலடி.

அண்டத்தையெல்லாமறிவேபடைத்தமை
பிண்டத்தைக்கெட்டோமென்றிம்பிலடி
பேதமற்றில்லையென்றிம்பிலடி."

"தானேநானென்றுபோனவன்
றன்னையுங்கண்டிலேனென்னையுங்காணேன்"

"ஊனேமறிவதென்றாதேடாகாளம்
நானேயவனுமென்றாதேடாகாளம்
நானுவதில்லையென்றாதேடாகாளம்"

"செறிவாகியிருந்தவர்தாமேசீவன்சிவனென்னவிரண்டாய்ப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர்பிறவிப்பகையற்றமைபாரீர்.

அறிவோடறியாமையிரண்டும்அணுகாதணுகிச்சகமாகிப்
பிறியாவகைநின்றமைபாரீர்பிறிவிற்றனிலாதமைபாரீர்

புரியாரரவர்னமைம்பேர்வேபோதந்துலகைக்கருத்தித்துத்
தெரியாவகைநின்றமைபாரீர்தெரிபிற்றெளிவானமைபாரீர்

"பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும்போலுமுடல்போமளவுஞ்
சிக்கெனவேநாதன்றிருவடியை—நெக்குருகிப்
பூண்டுவிடாதேகிடந்துபோற்றிப்டுநெஞ்சேநீ
மீண்டுபிறவாதேவிட."

மேலே எடுத்தாளப்பட்ட பாடல்களில் "நானுண்டு" என் அர்த்தம் பயக்குமிடங்களில், "நான்" என்பதற்குப் பொருள் அதிட்டான நானுகிய கூடஸ்த சைதன்னியப் பிரத்தியகான்மா எனவும், "நான்பொய்" என அர்த்தம் பயக்குமிடங்களில் "நான்" என்பதற்குப் பொருள் ஆரோபநானுகிய சிதாபாசன் எனவும் பொருள்கொண்டு நோக்கினுல், வேதாந்த அத்துவிதக் கருத்துத் தெளிவாய் விளங்கும்.

# பிழைதிருத்தமும் கூட்டவேண்டியனவும்.

| பக்கம். | வரி. | விஷயம். |
| --- | --- | --- |
| | | முகவுரையில் "இராம அரணே" என்றதை "இராம ரணே என்று வாசிக்க. |
| 18 | 21 | கடனாகும் என்பதற்கு அருகிலுள்ள முடிப்பிசைக் குறியைத் தொடர்பிசைக்குறியாக்குக. |
| 28 | 18 | யாது என்பதற்கருகே முடிப்பிசைக்குறியிடுக. |
| 38 | 8 | தலைவனை என்றதை தவனை என்று வாசிக்க. |
| 40 | 7 | நாளுதவாது என்றதை நாளுதவா என்றுவாசிக்க. |
| 44 | 22 | யாத என்றதை யாத் என்று வாசிக்க. |
| 50 | 6 | பின்பற்றுகின்றார்கள் என்றதை பின்பற்றுகின்றான் என்று வாசிக்க. |
| 72 | 4 | ஒவ்வொருவரும் நான் நான் என்பது என்னஎன்று ஆராய்பவர் மிகச் சிலரேயாவர் என்ற வசனத்தை நீக்கிவிட்டு, அவ்விடத்தில் நாம் ஒவ்வொருவரும் நான் நான் என்று அடிக்கடி மொழிகின்றோம். ஆனால் நான் என்பதற்குப் பொருள் என்ன என்று ஆராய்பவர் மிகச் சிலரேயாவர் என்ற வசனத்தைக் கூட்டுக. |
| 72 | 19 | அவ்விரண்டுமல்லாச் என்றதற்கருகே "சீவர்களாயினர். இங்ஙனங் கூறினமையால்" என்ற பதங்களைக் கூட்டுக. |
| 75 | 11 | காரணங்களும் என்றதை உபகரணங்களும்என்று வாசிக்க. |
| 77 | 26 | அன்சி என்றதை அஞ்சி என்று வாசிக்க. |
| 78 | 29 | பிரியமானவர்களிடத்தில் என்பதற்கருகே "ஒரு விதமாகவும் அப்பிரியமானவர்களிடத்தில்" என்னும்பதங்களைக் கூட்டுக. |
| 87 | 27 | பிச்சைக்குப்போனவன் என்ற பதங்களுக்குமுன்னுள்ள எடுத்துக்காட்டுக்குறியை பிச்சை தரவேண்டாம் என்ற பதங்களுக்கு முன்னிடுக. |

| பக்கம். | வரி. | விஷயம். |
|---|---|---|
| 93 | 25 | மனோபாவத்திற்கும் என்றதை மனோபாவத்திற்கு என்று வாசிக்க. |
| 97 | 9 | ஸ்பாவ என்றதை ஸ்வபாவ என்று வாசிக்க. |
| 97 | 28 | நாண என்றதை நாணய என்று வாசிக்க. |
| 108 | 9 | தடுக்குமென்பதற்கு என்றதை தடுக்குமென்பது என்று வாசிக்க. |
| 108 | 15 | பக்குவரது என்றதை அபக்குவரது என்றுவாசிக்க. |
| 109 | 20 | றறிவின்றி என்றதை னறிவின்றி என்று வாசிக்க. |
| 114 | 10 | பொன்றுமே என்றதை மொன்றுமே என்றுவாசிக்க. |
| 115 | 22 | தான்கட்டலின்றி என்றதை தான்கெட்டலின்றி என்று வாசிக்க. |
| 117 | 17 | பிண்டத்தை என்றதை பிண்டத்தே என்றுவாசிக்க. 21 வது வரிக்குப்பின் "உணர்வே பிரமமென்றாதே டாகாளம்" என்ற பதங்களைக்கூட்டுக. |
| 118 | 9 | அதிட்டான் என்றதை அதிட்டான என்றுவாசிக்க |